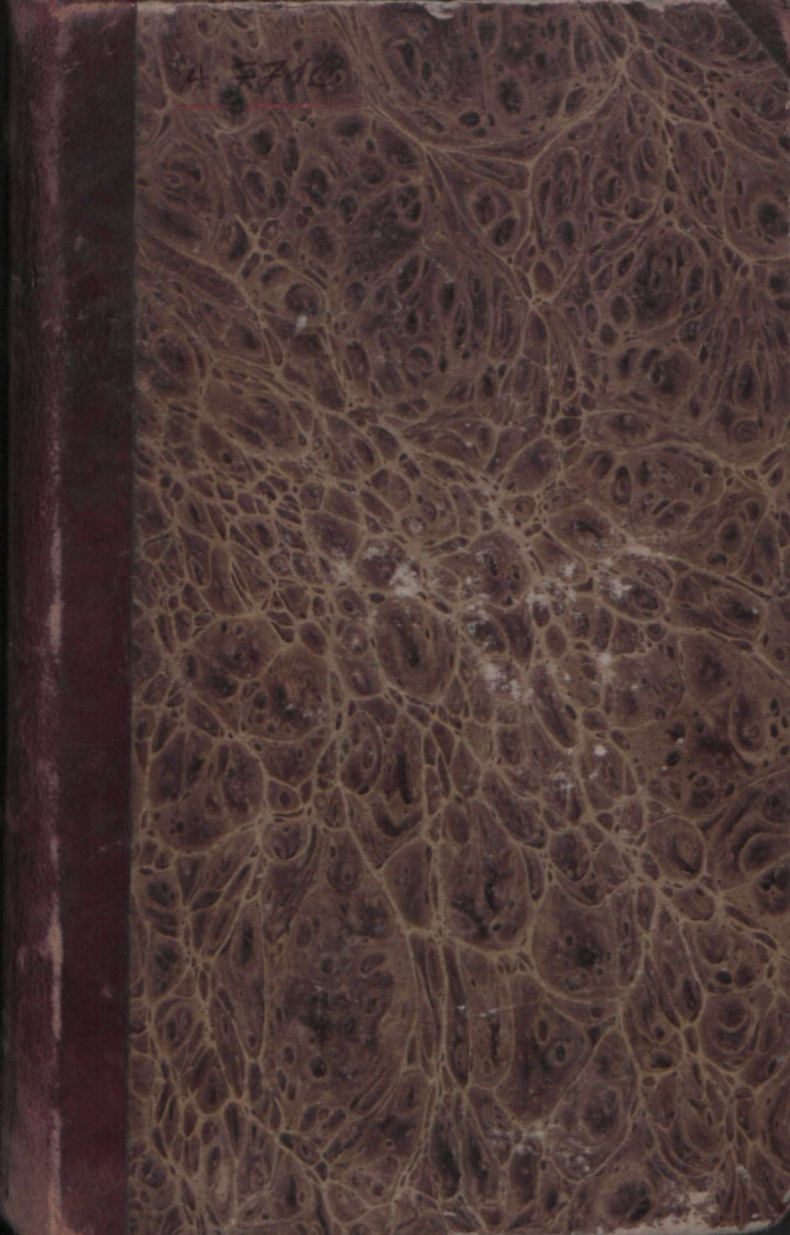

A. 716

A 7716

a. 1740.

Eesti-Ma Rahwa
Lühikenne

Palwe-Ramat;

Seäl sees on

Hommiko- /^e / Ohhto- / Kirriko- ja
muud kaunid Palwed /

üks wagga Risti- Inimenne

Iggapäätw ja iggal aial omma
Hinge kasuks woib teha.

Tallinnas

Trükkis 1741. Nastal Jakob Joan Köler.

Joan. Kam. 4. Peatük. 24. salm.

Jummal on üks Wain / ja / kes tedda
kummardawad / peawad tedda wainus
ja tões kummardama.

Armas Sõbber.

Need kallid käsud ja tootused, mis läbbi Jumal
 on käskinud palwet teha, ja tootanud kuul-
 da, peawad meile mainitsusseks ollema, et meie
 omma sure hinge hädda püame öiete tunda, ja
 omma helde Jummalala käest abbi otsime. Tem-
 ma on armolinne ja helde, ja tahhab meid aida-
 ta, temma on keigewäggerain ja woib meid aida-
 ta. Surem hulk mõtleb, et nemmad ei moista
 luggeda egga palwet teha, sepärrast jätwad
 nemmad palwet mahha, ja ei sa sedda armo, mis
 Jummal heal meile neile tahhab anda. Nem-
 mad mõtlewad, et Jummal illusad ja targad
 sannad tahhab, ja et palwe wägga raske assi
 on; se läbbi tewad nemmad ennestele suurt kahjo.
 Sest, mis Jummal paljo holib wäljaspiddistest
 sannust, kui temma meie süddame pohja issi
 läbbikatsub ja ärratunneb? Temma teab ja mois-
 tab nende häddaliste fallajamad mõtted ja õh-
 kamissed. Sepärrast moistab keige rumma-
 lam inimenne palwet teha, kui temma omma
 hädda sees keigest süddamest Jummalala pole õh-
 kab, ja Jesusse pärrast abbi pallub nisugguste
 sannadega, mis hädda issi õppetab, sest se palwe
 on Jummalala mele pärrast, ja kulukse temmalt
 heldeste. Rõrged ja hooplikkud sannad tunnis-
 tawad ühhest kõrgest süddamest, sedda ta wi-
 kab. Sepärrast pea ennam murret süddame kui
 sannade pärrast, et sinno palwed, ja õhkamis-
 sed ühhest pattustpõrjast ja usklikest süddamest
 tullesid.

Üks raske assi on sepälwe nelle, kes sedda patust ello armastawad, ja ei tahha Jummalala pole ennast pöörda. Sest kuida woib üks innimenne, kes hädda sees ep olle, appi hüda, kui temmale mitte abbi tarwis ei lähhä? nenda ka, kuida woib üks innimenne, kes omma patto hädda ei tunne, bigest süddamest luggeda? sest et temma ei tea sedda hädda, mis sees ta ellab, ja ei tunne, egga ussu sedda abbi ja waimolikko önnistust, mis temma omma Jესusse käest woib sada. Sepärrast pallu omma Jესust, et sinna sedda suurt hädda, mis sees sinno hing patto ja nende waimolikko waenlaste pärrast ellab, ennese sees öiete teada saad; kui sesinnane hädda tundminne saab reggema, et sa ilma öppetamatta moistad luggeda, ja öhkamisfega allati omma Jესusse pole küssenda, senni kui temma omma armoga sulle abbiks tulleb.

Need palwed, mis sinna siit ramatust leiad, peawad sinnule öppetusseks ja juhhatamisfeks ollema; et sa ka isse öppid omma ennese sannade ja öhkamistega Jummalala käest abbi ötsima ka omma ihholikko tö jures.

Pühha Waim on keigeparras öppetaja, kes öiget palwet, mis Jummalala mele pärrast on, sinno süddamesse sütab; ilma temmata ei woi sinna mitte süddamest Jummalat palluda, kui pühha Paulus öppetab Rom. rahw. ram. 8, peat. 26. salm: Pühha Waim tulleb meie nödrusteale appi, sest meie ei tea mitte, mis meie peame palluma, nenda kui kōhhu on; agga sesamma Waim teeb palwed meie eest

õhkamistega, mis õkoki ei woi üllestäida. Kui Jummalal Waim find hirmutab sinno pattude pärrast, siis sa õppid tõsijised pattust pöörmissesse palwed teggema, ja kui temma sinno kurba süddant Jummalal armo ja pattude andeks-andmissesega rõmustab, siis sa moistad ommas palwes Jummalat rõmoga kita ja tännada.

Keif innimesesed peawad käl luggema, agga keif ei kolba palwele. Nende palwed tahhab Jummal kuulda, kes omma pattude pärrast hirno ennese sees tundwad, omma endist pattust ello wihkawad ja Jeesusest üksipäinis abbi otswad; Need sammad õppiwad meie Jeesanda Jeesuse pühhas Josa meie palwest, mis ja mil wiisil nemmad peawad diete Jummalat palluma. Sest se kallis palwe õppetab Jummalal rigi asjad kui üllemad annid keige essite palwettega takkanoudma, siis annab Jummal peäle, mis ihho toidusseks tarwis lähhab.

Se palwe mis su sannaga tehakse, on hea, kui se süddamest tulleb, kui südda jedda himmustab, mis su pallub: agga kes aiawiteks ehk wiisi pärrast ja üksipäinis omma mõkkadega lobbiseb, se ei sa ommast palwest ühtegi kasso, waid suremat hukkatust sesamma liajulgusse pärrast, et temma karmwala süddamega ja ilma kindla usfota wottab Jummalat palluda. Sepärrast maenitseb Jakobus ommas ramatus 1 peat: 6-8 salmist sadik: Innimenne pallugo ustus, ja ärgo olgo mitte kahhe wahhel: sest kes kahhe wahhel on, se on merre laenede sarnane, mis tulest aetakse ja kälspibdi heidetakse. Sest sesamma innimenne,

ärge mõttelgo, et temma middagi Issanda
käest saab. Kaksipiddise süddamega mees ei
olle kindel ei ühhege omma wisi fees.

Sepärrast on se üks õige palwe, kui sinna pühha
Waimo läbbi omma süddame himmoga Jumma-
la pole õhkad, ja temmaga süddame ja fuga
kõnneled, kui üks laps omma issaga, ehk orri om-
ma issandaga. Kui sinna ommas süddames heal
melel Jummal peäle mõtled, sannadega ehk san-
nata, siis on se üks õige palwe, ja Jummal on
tootanud sedda kuulda. Kui ühhel lapsel midda-
gi pudub, siis pallub temma ni hästi, kui temma
moistab, ja wannemad ei hõlige illusist sanna-
dest. Agga Jummal on ilmaotsata heldem kui
ihholikkud wannemad; temmal ep olle ka illusid
sanno tarwis, temma ei hõlige neist; waid üks
südda, mis ilma kawaluseta on, temma sanna
ussub, temma käest abbi otsib ja otab, se on
temma mele pärrast. Temma teab ja moistab
keik, mis meil tarwis on, enne kui meie pallume;
temma woib ja tahhab ka paljo ennam teha
ulle sedda, mis meie pallume ehk moistame. Kui
meie Jummalaga ommas palwes õppiksimet rääki-
ma, kui üks laps omma emmaga; kül meie siis pea-
saaksimet tunda, kui helde ja armolinne meie
Jummal on. Agga kui meie palwed ja õhka-
missed Jummalale mele pärrast peawad ollema, siis
pead sinna ka õppima keik wiikama, mis Jum-
mal kelab; sest kuida woib Jummal sinno pal-
wet kuulda, kui sinna weel tahhab sedda armas-
tada, mis Jummal ei falli. Sest nenda on kir-
jotud Joannesse ramatus 9 peat: 31 salm. Meie
tea-

keame, et Jummal pattusid ei kule, waid kui
 kegi Jummalakartlik on, ja teeb temma tah-
 mise järrele, sedda kuleb temma. Sepärrast üt-
 leb ka suur Jummal: Jesa. 1, 16-19. salm. Peste
 ennast, puhastage ennast, saate ommad kur-
 jad teud mo silma eest ärra; seiske kurja tegge-
 mast; õppige head teggema; noudte mis koha-
 bus, saate üleannetumad õige tele, moistke
 kohut waeste lastele, selletage leske-naeste as-
 jad ärra. Et tulge siis, ja selletagem ommad
 asjad issekestis, ütleb Jehowa: Kui teie pat-
 tud on kui elle-punnased rided, siiski peawad
 nemmad ni walget's sama kui lummi: kui nems-
 mad punnased on kui werre-karwarie, peawad
 nemmad ommei walge willa sarratses sama. Se-
 pärrast kui sinna nüüd tahhad, et Jummal pe-
 ab sinno palwed kuulma ja sind aitma, siis peab se
 sinno surem murre ollema, et sa keikist pattust om-
 ma Jesusse pole ennast pörad, ja usklikko süddame-
 ga temma nimmel sedda taewast Jesa pallud.
 Agga se pallub Jesusse nimmel, kes issiennast
 omma pattude pärrast wihtab, ja ei arwa en-
 nast middagi hea wäärt ollewad, agga Jesusse
 waggadusse ja kalli lunnastamisse peäle lodab,
 ja selle pärrast üksipäinis Jummalale käästkeik armo
 ja abbi otab. Sesuggune astub Jesusse sees
 ja Jesussega omma palwega Jummalale ette ja
 pallub issiennese, omma üllematte, wannematte,
 süggulaste, häddaliste, waenlaste ja keikide in-
 nimeste eest, ja Jummal wõttab Jesusse pärrast
 sedda palwet kuulda ja annab, mis nenda Je-
 susse nimmel pallutakse.

Sel wißil, armas risti-innimenne, pallu nüüd Jummalat isfiärranis, et temma sinno süddame ennam ja ennam ümberpödraks, ja nisugguse mele süle annaks, et sinna ikka armastad, mis Jummal armastab, ja wißkad, mis temma wißkab, ja ussüd mis temma neile on tootanud, kes temma fanna kuulwad ja tedda armastawad. Kui sinna nüüd Jummalat tännini ei olle n-nda armastanud, siis wötta warsti se kindla nou piddada, et sa eedespiddi ühtegi ennam ei tahha armastada kui omma Jesust, ja sedda, mis temma mele pärrast on. Ja ehk kül sinno fueri südda, kurrat, ja ma-ilm sind püüdwad keelda, siis ärra wässi mitte ärra pallumast ja Jummalat tootust uskumast; siis saad sinna rõmoga tunda, et se on tõssi, mis meie helde Jesus ütleb: Jgganiks kes pallub, se saab, ja kes otsib, se leiab, ja kes kopputab, sellele tehakse lahti: se on, temma palwet kuulkse. Armolinne Jummal juhhatago sind tõe sisse,
Amen.

Üks Palwe / mis sees meie pallume / et
meie ommad palwed süddamest
woiksime teha.

SH! taewane Jssa, armolinne Jummal, minna ollen üks pattune mulla-tük, ja ep olle wäärt, et ma ommad käed ja silmad taewa pole tõstan sind palluma; agga et sinna isfi meid olled käsknud palluda, olled meie ka tootanud, et sa meie palwed tahhad kuulda, siis tean minna,

na, et mo palwed Jesusse Kristusse parrast sin-
no mele parrast on. Uita siis, armolinne Jum-
mal, et miina õppin diete Jesusse nimmel waimus
ja tões palluma. Liguta minno süddant, oh hel-
de Issa, omma sõrmega, tühända seddasamma
keigest tühjast mõttest. Pühhitse minno su, ja
panne issi need sannad minno keele peäle, mis
ma sinno ette pean üllesträäkima. Panne mo sil-
mad ja kõrwad kiini, et ma ühtegi ei nä, egga
kule, mis siin ilma peäl on, waid et südda, meel
ja mõtted woiksid taewa pole miina. Kule siis
ka iggal aial minno palwed, ja peästa mind kei-
gest häddast Jesusse Kristusse parrast, Amen.

Homilo-Palwe.

SH! helde, armolinne, keigewäggewenne Jum-
mal, meie Issanda Jesusse Kristusse Issa,
minna tännan sind keigest süddamest, et sinna
mind minnewal õsel olled armolikkult hoidnud,
et minno hinge waenlased mind ei woinud huk-
kada egga rikkuda. Sinno nimmel ollen minna
ommast ihholikkust unnest üllestousnud, sinno
pole pöran minna ennast wiwitamatta, sest et
sinna ükspäinis mind olled lonud ja lunnastanud
ja sinna üksnes woid ka omma pühha Waimo
lääbi mind ueste lua ja pühhitseda. Ürrata mind
ka nüüd ja järgeste ülles waimolikkust patto un-
nest, et minna pääw pääwalt woiksin diete moista,
kui suur minno rummalus on mo pattuse sündi-
misses polest, ja kuida minno kurri südda ikka pü-
ab need koddurwad, ilmalikkud annid ja himmid
suremaks ja kallimaks piddada, kui need waimo-

likkud annid ja himmud. Anna mulle, armas
 taewane Jēsa, armo, sedda minno suurt sōgge-
 dust tunda ja kahhetseda, ja peāsta mind sest
 hirmisast rummalussest. Anna ja kaswata min-
 no sees diget usko, waimolikko tarkust ja wāgge,
 iggapāwa sinno sanna, hāsti tāhhele panna, sed-
 da ükspäinis uskuda, ja wihkada feif kurjad
 nouud, mis kurratist, kurjaist innimestest ja
 minno kurjast süddamest mulle antakse, et minna
 sinno armo ja iggapāwase kahhetsemisē ja pat-
 tust pōormisē läbbi woiksin omma wanna kurja
 süddant surretada feige pattude kurja himmudega.
 Sepārrast hoia mind, feigewāggewam dñisteggia
 selsinnatsel pāwal kurrati kiusatusse eest, et teina
 mind needmisē ja wandmisē, liajomisē, wargus-
 se, laiskusse, petmisē, sañakuulmatta ello ja mu
 pattudeläbbi oma wōrkude sisse ei sa, egga se läbbi
 minno waese hinge ārra ei hukka. Pūhhitse mind aga-
 ga, kallis pūhha Waim, et se uus inimeñe, ehk uus
 jüdda, meel ja mõtte iggapāaw woiks ettetulla, ja
 ei mitte silmakirjaks inimeste nähhes, waid Jum-
 mala ees digusse ja pūhha ello sees ellada. Aita
 mind siis ka armas taewane Jēsa, et ma omma
 tödd teen ei mitte silmakirjaks, kui se, kes inimeste
 mele pärrast pūab olla, waid et ma woiksin om-
 ma wannemätte sanna kuulda, wagga südda-
 mega Jummalat kartes ja hea melega tehha,
 mis nemmad kāsrowad. Anna mulle armo, et min-
 na ka nende sanna wōttan kuulda, kes wagga
 waljud on, ja mind liga tōga waewawad, et ma
 nisugguste wasto ei nurrise, waid kindlaste us-
 sun, et ka se minno heaks peab tulles, kui min-

na kannatlik ollen, sest et keik peab heaks tullemineille, kes Jummalat armastawad. Zuhhate mind nenda, armas taewane Jessa, tänna ja igagal aial, et keik minno mõrte, teggo ja ello woiks sinno mele pärrast olla. Sinno holeks anna minna omma hinge ja ihho, wannemad, suggulased, keige-ennamiste keik waggad ristini-messed; sinno pühha Waim wallitsego mind, sinno pühha Ingel olgo minno jures; et se kurri waenlane minno peäle ei sa woimust, Amen.

Ohjo-Palwe.

Oh! helde, armolinne, keigewäggewenne Jummal, meie Jessanda Jesusse Kristusse Jessa, sind tännan minna keigest süddamest, et sinna mind minnewal päwal omma sure armo ja wääläbbi olled hoidnud ja kaitstud, et kurrat omma karowalussega mind ei woinud hukkada. Minna ei olle mitte wäärt keige se armo, mis sa minnule novert põhwelt süit sadik ja ka tännapäawolled teinud. Mis tänno woin minna sinnule se eest anda? Paljast sannast ei holi sinna mitte, waid sinna ütled: anna, mo poes, mo tüttar, omma südda minnule, ja olgo sinno te ehk tahtminne minno mele pärrast. Minno helde Jessa, sa tead, misuggune kurri südda mul on, se ei tahha mitte sinno teed armastada, waid ikka laia tee peäl käia, mis hukatusse sisse satab. Wõtta sedda kurja süddant minno seest, ja parranda päaw päwalt minno eksitussed, ja te mind õige usso läbbi kolbawaks, et minna omma patto häädä süddamest tunnen, kahhetsen, ja omma õnnis-teggia

eggia Jesusse Kristusse vole kowwaste hoian' ses ükspäinīs wäggen on minno patto hawad parrandama, ja minno ihho ja hinge pühhitsema. Lulleta minno mele, et, kui se tännopäwane pääwän löpnud, nenda ka minno ello päwad peawad patsa sama, ja et sinna süis iggauhhega tahhad arto piddada, kuida temma siin ilmas on ellanud, ja temma kätte maksta sedda möda, kui iggauh's jaab teinud, olgo hea ehk kurri. Anna mulle se-pärrast iggapäwa pühha murret minno hinge eest piddada, et minna woiksin tanna ja igga dhto omma wiggadussed ja efsitussed sulle süddamest illestunnistada, ja nende wasto abbi otsida ja seida. Oh Issand! maenitse mind allati omma pühha Waimo läbbi. Anna mulle andeks Jesusse Kristusse minno Issanda pärrast keik minno efsitussed ja pattud, mis on teadawad ehk teadmatta, misga minna sinno wasto ollen efsinud, ja pühhasta minno süddat neist armolikkult. Hoia mind selfinnatsel ösel keige patto, kurja ja kahjo eest, ja ärrata mind hoime warra ülles, et minna ue päwaga woiksin ue ello sees kääia, keigest lihha ja waimo roiussest pühha Waimo abbi läbbi ennast puhtaks tehha ja sedda pühhitsemist löppetada Jummalä kartusses, Jesusse Kristusse minno önnisteggia pärrast, Amen.

Höniko-Palwe Pühhapäwal.

Oh! Keigewäggenam Jummal ja Issa, Ma ja taewa Eoja, sinno jure ma tullen, sinno ette langen minna põlwele mahha, ja tännan sind keigest süddamest, et sa mind selfinnatsel ösel omma

ma armo tibadega olled kaitstud, ja kurja waimo ja temma seltsi eest armolikkult hoidnud. Se pärrast peab minno südda ja su sinno helde armikulutama. Sulle olgo au, kitus ja tänno nüüd ja iggaweste. Ma pallun sind ka, et sa tahhak sid mind selfinnatsel päwal ja iggal aial keige kurja eest hoida. Sinno holeks annan minna omma hinge ja ihho, omma ello ja keif, mis mul on ommad mõtted ja sannad. Onnista sinna, ol helde Jummal! minno sissetullemisse ja wälja minnemisse. Olgo se päaw mul õigeks pühhaks päwaks; et ma muud ühtegi ette ei wõtta, eggo te, kuid ükspäinis sedda, mis läbbi sinno nimm saaks pühhitsetud, ja sinno riik meie sisse tulleks. Ärra lasse mind mitte ükspäinis omma uledega tänapäaw sind tenida. Te lahti minno südda et so sanna woiks siina sisse tungida. Älita, et ma sinno sanna ja jutlust hea melega ku'en, meles pean ja omma ello se järrele parrandan. Sel esimesel päwal olled sinna, keigewäggewam Jummal, sedda esimest walgust lonud, oh! ärra jätta minno süddant siis mitte pimmedusse sisse, wail ütle ka nüüd omma keigewäggewama sannaga et sinno walous ka minno süddames peab toudma, et ma keigest rummalussest saaksin peastetud ja kui üks walgusse laps woiksin ellada, Jesusse Kristusse se tõsise walgusse pärrast, Amen.

Oheto-Paltwe Pühhapäwal.

Iggawenne ja armolinne Jummal, ma kiidan ja tännan sind süddamest, et sa mind

tän-

Tännapääw keige kurja ja kahjo eest olled hoidnud. Sa olled mind omma pühha sannaga rohkeste jõdnud ja minno hinge jahhutanud; sest on minno südda rõmus, ja minno hing kidab sind sinno heidusse ja armo pärrast. Ma pallun sind ka kallandikkult, hoia ja kaitse mind weel eddespidi keige hinge ja ihho kurja eest. Anna mulle, armas Issa, sedda armo, et ma unneske patto ei te, waid, et keik, mis ma mõtlen ellik nään, pühhast Waimust woiks tulla. Sesamma Waim wõtko keik hirmo miis süddamest ärra, et ma julgeste Jesusse Kristusse nimmel maggan, ja hõme warra rahho ja hea terwissega üllestoufen. Arrata mind õigel aial ülles, ja sata mind rõmoga minno tõ kallale minnema, ja seddasamma sinno tahtmisse järrele teggema. Ja kui se aeg tulleb, et ma sest elmast pean ärraminnema, siis seisa sinna truiste minno juwes omma abbiga, et ma surmaga nenda woitlen, et ma sedda ärrawoidan Jesusse Kristusse surma woitlemisses pärrast, Amen.

Homiko - Palwe Esmaspäwal.

S! mis paljo head olled sinna, armolinne ja helde Jummal, mulle teinud, et ma rahho ja hea terwissega sedda päwa ollen sanud nähha. Kuida pean minna sind keige sinno heateggemiste eest tännama? Ei maksä middagi sinno ees, mis sinno kääst ei tulle; siis läkkita minna issi mulle omma pühha Waimo, et ma temma juhhatamisse ja nou läbbi, sulle täanno annan, ja, mis mulle

mulle tarwis lähháb, sinno fáest pallun. Wõt-
ta mind selsinnatsel páwal omma warjo ja fáits-
misse alla, et minno hinge ja ihho waenlased úh-
tegi kurja mulle ei te. Wallitse sinna mind, ar-
mas Jõsa, et ma middagi ei hakka egga lõppeta
ilma sinnota. Önnista minno tõ ja teggeminne.
Ehhita mind keige pühha kõmbede ja wiõidega.
Anna armo, et ma woiksin omma pattude pär-
rast árdaste nutta, úhhe ue ja waimolikko ello
sees ellada, ja páaw páwalt Jummal tarkusse
sees káswada. Selsinnatsel páwal olled sa, wá-
gew Jummal, árralahhutanud sedda wet, mis
taewa peäl on, kus pilwed on ja linnud lennawad,
sest weest, mis Ma peäl on. Oh! se patto weesti
on wágga tousnud minno süddames; lahuta
seälshammas ka árra sedda patto wet, et mo süd-
da woiks sinno Paradisiõs sada, ja seäl sees usk,
armastus ja kánnatus káswada, nenda et pär-
rast úkski pat mind sinnust ei lahuta. Sinnust
ma pean finni, siis kule mind ka Jeesusse Kristus-
se párrast, Amen.

Õhto-Palwe Esmaspáwal.

Oh! iggawenne Jummal, minno keel peab jár-
geste sinnust rákima, ja útlema: kidetud ol-
go minno helde Jõsa, sest temma teeb minno hin-
gele, ja ihhule paljo head, temma heldus kástab
iggaweste. Sesamma sinno heldusse párrast
pallun minna sind: fáitse omma wáega mind ja
keit, mis sa mulle olled annud. Olle sinna mulle
isõ warjuks, ja olle mulle armolinne, sest so peä-
le lodab minno hing. Minna heidan ennast nüüd

Jesusse nimmel mahha, ja maggan rahhoga; sinna agga, oh Israeli kaitsta! ei uinu egga magga. Tõsta siis omma palle walgust minno peäle, kui ma maggan. Minna ollen, armas Jummal, ristmisse läbbi sinno armsa Poia Jesusse Kristussega temma surma sisse mahhamastud; siis te mind ka temma ülestoustmisse sarnatseks, et ma siis Kristussega ue ello sees ellan, ja keige pühhadega surel wiimisel ülestoustmisse päwal sinno tootud armo- ja au-rigi sisse saan, Amen.

Homilo = Walwe Teisipäwal.

Armolinne Jummal, ma pöran ennast sinno pole, et ma enne sinnoga rāgin, enne kui ma innimestega hakkān rākima, ja enne kui ma omma tō kallale lähān; enne tānnan minna sind sinno heateggemiste eest, ja pallun sinno kāest õnnistust, et minno tō ja teggo saaks õnnistud ja sinno tahtmisse järrele tehtud. Mu olgo sulle kolm-aino Jummalale, sest sinno armo läbbi toufen minna praego ülles; sinno arm on mind sel õsel hoidnud, ja on rahhoga mo waese pattuse kehha lastnud hingada. Et agga se õ möda lāinud, ja pāaw meil hakkab paistma; siis āra jātta sinna, oh armas Jesus! sa õigusse päilik, mind mitte pimmedusse, ja süddame sõggedusse sisse, waid hakka nenda minno süddames paistma, et iggaüks saaks nāhha, et Sinna mo sees olled. Sel päwal olled sa maad lahutanud merrest āra, et Ma kuiwaks sanud, ja olled sedda selsammal päwal pude, rahho ja keigesugguste rohtudega ehhitā

ehhitanud. Minno südda on, parrago Zummal!
weel kui üks wessine so, mis head wilja ei kätina;
siis lahuta sinna, armas Zummal, minno süd-
dant ka sest patto weest, et se saaks tahhedaks ja
heaks, ja et ma saaksin ühhe pu sarnatseks, mis
jõe äres on istunud, mis omma wilja annab om-
mal aial, ja kenne lehhed ei puddene. Oh Is-
sand! aita ja anna, mis ma so kääst pallun, Jesus-
se Kristusse pärrast, Amen.

Ohto=Palwe Teisipäwal.

Selde Issa, sinno armo läbbi on se tännane
pääw möda läinud, ja jouan ikka ennast
surma pole. Kidetud olgo sinno kallis nimmi,
et sa mulle aega annad ennast pattust pöördä, ja
et sa mind ep olle äkkitse surma läbbi siit ilmast
äraforristanud. Sedda head tahhan minna
sinno pühha Waimo läbbi ikka meles piddada,
ja sepärrast keigest süddamest sind kitta. Ma pal-
lun sind, minno ello armastaja: anna mulle weel
ni paljo aega, et ma woin patto peäle woimust
fada, ja oma hinge waenlased oma jalge alla talla-
da. Sedda pallun miina siis kääst keigest südda-
mest; sest miina polle, parrago Zummal! weel mitte ni-
suggune, kui miina kül siis saia järrele peaksin ol-
lema. Kiñita se nou miis sees, et hakkä patto
wasto sure hole ja murrega pannema, ja puun
sind, oh helde Zummal! kätte sada, et ma teys
ilma sinnota ei ella, waid et sa minno sees omma
armo ja wäega woiksid ellada. Se asia peäle
mötteldes, heidan ma ennast mahha, ja pallun
sind: ärra lasse mind mitte sind ärra-unnustada,
waid

waid anna armo, et ma omma wodi heites sind meles pean, ja hoime üllesärfades sinnust hakkar räkima. Siis tean minna tõeste, et mul ei süni ühtegi kahjo. Sedda pallun minna ka Jeesus Kristusse pärrast, Amen.

Homiko-Palwe Käsknädalil.

Dh! sinna suur Jummal, kes sa issi walgus olled, ja ellad ühhe walgusse sees, kuhho ükski ei sa, ja süiski ni armolinne olled, et meil waestel lubba on sinno pühha palle ette tulla sind paluma; sepärrast tullen minna ka selsinnatsel homiko tunnil, ja nikkutan omma süddame põlwed sinno ette, ja tännan sind sinno sure armo eest, mis sinna mulle keif minno ello aial olled näitnud. Sest sinno armo läbbi ollen minna weel ellus, ja ollen sedda päwa sanud nähha. Sa olled mind omma warjo alla wõtnud, truište mind kaitnud, ja omma wäe läbbi keige kurja eest hoidnud nenda, et ma hea terwissega omma tööd woin teha, ja ommad asjad aiada. Minno mele tulleb, et sa sel päwal sedda päilikko, ku, ja need tähhed olled lonud. Meedsammad tewad truište sedda, mišpärrast nemmad on lodud. Dh! süis ärra lasse mind ni meletu olla, kui need, kes sest ei holi, mis meie kohhus on sinno tahtmissse järrele teha. Tulleta ikka sedda mo mele, et sa lassed omma päilikko kuriade ja waggade ülle üllestousta, ja lassed wihma saddada digede ja üllefotruste peäle, et ma woiksin sinno jälgede sees káia, ja armolinne olla omma liggimesse wasto, kui sinna taewane Jessa armolinne olled. Ritku süis, helde Jessa, minno süddamest ärra keif wiha, wiha-

wihkamist, kadedust ja tiggedust; anna mulle
 üks pehme südda keikide innimeste wasto, et ma
 omma waenlastele woiksin head tehha, head
 me sowida, ja nende eest palluda. Keik muud
 head, mis ial weel sinno kääst tulles palluda,
 kedda anna mulle, armas Jummal, rohkesti
 minno Onnisteggia, Jesusse Kristusse pärrast,
 Amen.

Ohto-Palwe Kestnädalil.

DS! õige ja pühha Jummal, sa tahhad, et meie
 peame ka õiged ja pühhad ollema, nenda kui
 sinna olled. Agga minna waene pattune pean
 tunnistama, et ma issienneseft ei olle egga õige
 egga pühha, ja süski teed sa mulle paljo head; sa
 hoiad ja kaitse mind, nenda kui sa tannapawaga
 olled teinud. Sepärrast kida Issandat, min-
 no hing, ja ärra unusta mitte ärra, mis head
 temma sulle on teinud. Helde Jummal! ma
 pallun sind, hoia mind pärrast weel nenda, kui
 sa tannine mind olled hoidnud keige kurja ja kah-
 jo eest. Lasse mind ikka ilma liamurreta ja kar-
 tusseta rahho sees maggada; ja sinno walgus ei
 lahku minno süddamest, sest sinna, oh Issand!
 walgustad keik pimmedust ja sõggedust. Heida
 armo minno peäle, ja anna mulle keik pattud
 andeks; peästa mind minno patto häddast; pes-
 se mind puhtaks minno efsitusist, ja pühhitse
 mind läbbi ja läbbi. Issand, kule minno h. ält,
 kui ma õse sinno pole hüan, ja wõtta mind kuul-
 da, kui mo südda sind otsib. Ärra wõtta omma
 kät mitte minnust ärra, ja ärra jätta mind mit-
 te mahha, sest ma lodan sinno peäle. Rinnita

sedda lotust ka minno sees Jesusse Kristusse pärrast, Amen.

Hõimiko-Palwe Neljapäeval.

Selde ja armolinne Jummal, kes sa meile head tehhes ärra ei wässi, waid keikile head teed, wi hästi neile, kes sind kartwad, kui ka neile, kes on tännamatta; minno kõhhus on sel-sinnatsel hõimiko tunnil sind tännada, sest sinno arm kestab iggawest, ja sinna ep olle mitte waatanud minno pattude peäle, ja ep olle nende pärrast mind mitte wuhelnud; waid sa olled mind omma tibadega katnud, et mulle ühtegi kahjo ei olle sündinud; ja et ma sedda päwa jälle ollen sanud nähha. Anna armo, et ma sedda päwa ei prugi pattuks, waid sinno auuks ja minno hinge õnnistusseks. Hõia mind sel päwal ja iggal aial ebba-ussõ wiside ja kõmbede eest, et ma mu asja peäle ei loda, kuid ükspäinis sinno peäle. Sa olled käästnud, et ma omma päle higgi sees omma leiba pean sõma, ja seks olled sa kuus päwa seadnud, et meie nende sees omma tõõd peame tegema. Anna omma armo, et ma keiksuggust tõõd, mis ial ette tulleb, julgeste ja rõmoga ärrateen, ja sinno kääst õnne ja õnnistust pallun. Õnnista ka, armolinne Jummal, keik, mis ma ette wotkan, ja ärra lasse mind mitte omma hinge tõõd ärra-ühnustada; waid et ma tõõd tehhes sinno peäle mõtlen, ja ommas süddames sinno pole õhkan. Õnnista keik, mis sinna mulle olled annud; ja nenda kui sa sel päwal olled lonud need linnud taewa al, ja kallad merre sees, ja olled murret meie eest piddanud, enne kui meie weel ollime

Ulime lodud, et meie neist piddime toidust sama;
 nenda pea nüüdke weel murret meie eest,
 se linnud taewa al ja kallad keige wette sees
 gida. Keige-ennamiste agga taida mo südda
 usso, armastusse, kannatusse ja pühha kombedega,
 et ihho ja hing saaks üllespetud. Te sedda, armolinne
 Jummal, Jeesusse Kristusse parrast, Amen.

Ohto-Palwe Neljapäwal.

Selde taewane Issa, minna tännan sind süd-
 dame ja suga, et sa päwa ja õdd lonud,
 ja olled sedda päwa seadnud, et meie omma
 tõdd peame teggema, ja sedda õdd, et meie same
 hingada. Kidetud olgo sinno kallis nimmi, et
 ma tännapäaw sinno armo läbbi ollen joudnud
 omma tõdd tehma, ja olled keik kurja ja kahjo
 minnust ärrakeelnud. Anna nüüd, armolinne
 Jummal, et mo wässiud ihho sel õset nenda
 saaks hingada, et ühtegi kartus, hädda egga
 willetsus mind ülles ei ärrata. Sinna, oh Issa-
 sa! wotta mind wasto ommaks lapses, et ma
 julgen omma Pea sinno süllesse panna. Seis
 ehkita mind õige usso, tõssise armastusse ja püh-
 ha kannatussega, et minno südda kindlaste sin-
 no issalikko armastamisse peäle woiks lota. Kas-
 se siis ka sinno pühhad Inglid olla minno ja
 minno honette ümber, et kurrat se mõiraja lou-
 koer ossa minnust ei sa. Hoia meid tulle-kahjo
 ja wargade eest. Wimaaks olle sinna, oh! ar-
 mas Jeesus, mulle ossaks, siis uinun minna
 rõõmsaste maggama. Amen, se sündko nenda,
 Amen.

Homiko-Palwe Redel.

H! Feigewäggewam Jummal, Ma ja taewa
 Poja, ma tullen praego sinno pühha palle
 ette, ja tännan sind feige se hea.eest, mis sa mul-
 le minno ello aial olled teinud. Sa olled mulle
 ihho ja hinge annud, ja tännine hoidnud. Ma
 ollen sinno holeks olnud, ja sa olled murret kan-
 nud, et mo hing, mis patto läbbi olli ärrarikku-
 tud, ja piddi hukka minnema, pattust sai peäs-
 tetud ja piddi ueste sündima. Sa olled sel pä-
 wal sedda essimest innimest lonud, ja jummalik-
 ko wiside ja kumbedega ehhitatud. Oh! armas
 Jummal, wata nüüd minno peäle, misfuggune
 ma ollen; kelle sarnane ollen minna nüüd? Par-
 rago Jummal! kurrati näggo näikse mul ja kei-
 kil innimestel ollewad: Varranda siis sedda, mis
 on ärrarikkutud. Sek's olled sinna jo omma ai-
 nüst Poega Jesust Kristust ilma le läkkitanud, et
 tema piddi meie sarnatseks sama, ja meie pattud
 risti peäle kandma, et meie piddime jälle tema sar-
 natseks, õigeks ja pühhaks sama, ja et Jumala
 näggo meie sees saaks jälle üllesehhitatud. Aita, et
 ma otšin.abbi omma õnisteggia Jesusse kääst, kes sel
 päwal risti on lödud, ja temma peäle õige usso
 sees watan, ja hakkän sedda patto wihkama,
 mis minno õnisteggiat on risti peäle saatnud.
 Aita siis ka, armas Jummal, et ma omma
 lihhalikkud himmud risti löön, ja ühtlase omma
 Kristussega surren, et ma temmaga jälle woin
 ülestousta, ja ühhe ue ja wagga ello sees ella-
 da, ja nenda ennam ja ennam sinno sarnatseks
 sada. Seeb se on, mis ma feigest süddamest sin-

no kñest pallun, wõtta minno palwed kuulda Jeesusse Kristusse kannatamisse ja surma parrast. Amen.

Õhto-Palwe Redel.

SH! helde Jssand Jummal, minno südda, meel ja keel hakkab praego sind tännama; sest sa olled kui se armo hallikas tännapäaw rohkeste omma armo minno peäle lastnud tulla. Ollesiid keik minno liikmed keled, süiski ei jouaks nemmad keik sinno heateggemissed üllesträkida. Sinno arm on se, et ma weel ellus ollen; sa olled mo hinge hoidnud hukatusse ja mo ihho pahha haigusse eest; paljo-kurja olled sa minnult ärrakännud, ja olled mind rohkeste õnnistanud. Olle süis, armas Jummal, nisuggune weel minno wasto, kui sa tännini olled olnud. Wõtta omma holeks mind ja keik, mis mul on, ja katta mind omma tibadega, et ma rahhoga maggan, ja home warra ue rammoga üllestoufen, ja omma tödd sinno auuks hakkam ja lõppetam. Ja kui minno wüimne ello tund tulleb, süis kinnita mind, et ma kindla usfoga Jeesusse Kristusse peäle lotes süit ärralahhän, ja iggaweste õnsaks saan, Amen.

Hommiko-Palwe Laupäwal.

SH pühha Jummal! helde Jssa, minno esimeenne tö peab se ollema, et minna sind kidan ja tännan; sest üpris suur ja hea on se, mis sa mulle olled teinud. Minna ep olle wäart neid heateggemissi, mis sa mulle teed iggapäaw. Paljo head olled sa minno ihhule teinud, agga paljo

ennam mo hingele: Sest sa'olled mind risti-rah-
 wa seas lastnud sündida, kus ma sinno sanna ja
 tahtmist saan õppida, et ma woiksin ommaast pat-
 tust peäseada ja iggaweste õmsaks sada. Minna
 lähhan nüüd ta omma tõle ja wõttan sedda ette,
 mis sa issi mind olled käsknud teha. Õnnista
 siis minno tõ ja teggeminne; õnnista miõs wälja-
 miõneminne, et ühtegi willetsust egga äppardust
 mulle ei sünni; õnnista minno sissetulleminne, et
 ma nenda omma kotta taggasi tullen, et ma wäl-
 jas ühtegi patto ei olle teinud. Sel päwal olled
 sa taewa ja Ma Loja hinganud, ja omma kätte
 tõ peäle waatnud, ja wata! Keif olli wägga hea.
 Mis pean minna waene ütlemä, kui ma watan
 ja mõtlen keige se peäle, mis ma sel nåddalil olen
 teinud? Ei ma tohhi ommaast pattud ärrasallata;
 minna tunnistan, et minno tõ ja teggo ei kolba;
 sepärrast pallun minna: heida armo minno peäle,
 ja anna mulle keif minno pattud andeks: finnira
 mind omma pühha Waimo lähbi, et ma parre-
 minne ennast woin tullewal nåddalil patto eest
 hoida. Ühra tüddi ka mitte ärra mulle head teg-
 gemast, waid sinno heldus ja arm olgo minno
 peäl iggaweste Jesusse Kristusse pärrast, A-
 men.

Õhto - Palwe Laupäwal.

Õh! sa iggawenne Jummal, üks nåddal on
 ta sinno armo lähbi rahho ja hea terwissega
 moda läinud. Sinna suur Jummal olled sedda
 head mulle teinud. Zubba ma olleksin ammogi
 hukka läinud, kui sinna ep olleks mind kaitstud.
 Sepärrast tännan minna sind keigest süddamest,
 ja

ja pallun find allandikkult: hoia mind keige häd-
da ja willetsusse cest. Sa olled tru, sepärrast
lodab mo südda sinno peäle, sesamma lotusfega
heidan minna ennast mahha. Sinna agga, oh
helde Jssa! tulle mo süddamesse, ja te ennesele
siina asset. Ehhita minno südda usso, armas-
tusse ja kannatusfega, ja ärra lasse mind ühtegi
mõttelda, räkida ehk tehha, kuid ükspäinis sed-
da, mis so pühha Waim wõttab minno sees teh-
ha. Anna armo, et ma hakkän ma-ilma ärra-
pölgama, ja taewa järrele iggatsema, ja kui se
tund liggi saab, et sa, oh armas Jummal! mind
siina taewa tahhad sata, siis olgo so pühha
Waim minno sees, et kui ma teps ei woi räkida,
temma siiski minno sees löpmatta woiks öhkada,
ja nenda sinno pühha palle ette tulla. Kule min-
no palwe, armas Jummal, Jesusse Kristusse
pärrast, Amen.

Üks tänno=Palwe

Meie Jssanda Jesusse Kris-
tusse Innimesseksamisse ja
Sündimisse pärrast.

H sa helde ja armo! inne Jummalä Poeg Je-
sus Kristus, sa õige innimeste armastaja!
au, pitus ja täno olgo sulle siino sure heldusse pärrast,
et sa meie lihhasst ja werrest olled ossa wõtnud,
meie wenna's sanud, ja meid keik ni wägga auus-
tanud, et meie sinno läbbi Jummalä lapsiks ja
suggulafiks olleme sanud. Sa suur Kuningas,
keikide issandatte Jssand, sa keigefõrgem, wäg-
gewam ja rikkam Jssand! kuida olled sinna meie

waese alwa ja nõdra lihha ja werrega ennast
 kihlanud? kuida olled sinna meid isse Jummalala
 au ja nou sisse üllendanud, et sinna, kui tõsine
 inimenne, selle kolm-ains Jummalala sees nüüd
 olled ja ellad? Inimenne on patts läbbi koggio-
 niste ärrarikkutud; wata, kui wägga on temma
 nüüd sinno sees pühhitsetud ja puhtaks tehtud!
 temma olli ärranetud; wata kui ta sinno sees on
 õnnistatud! sa olled nisugguse inimesse ihho ja
 hinge ennesele wotnud kui meil on, et sa meid ih-
 ho ja hinge polest piddid terweks teggema. Ar-
 na armo, et minna nüüd mo hinge, ihho ja selle
 liikmed, mis sinna ni wägga ennese sees olled auus-
 tanud, pattudega mitte ei rojasta egga teota,
 waid et sinna minno sees, ja minna õige usso läb-
 bi sinno sees woiksin pühhaste ellada. Sa õn-
 nistatud neitsi Poeg! sa Jõsanda õnnistatud!
 Kelle sees keik rahwast Ma peäl õnnistakse. Meie
 ollime Jummalast ärralahhutud; ennä! kuida
 meie sinno sees ni kindlaste Jummalaga olleme
 ühte sanud! meie ollime kurratist testud; ennä
 kui wägga nüüd sinno sees auustud! meie ollime
 Jummalala wihha al; ennä! kui wägga nüüd sin-
 no sees armastud.

Oh! kuida woib Jummal nüüd meie wasto
 wihha piddada? kuida woib ta meie waenlane ol-
 la? kuida woib ta meid rikkuda, kes meie temma
 lihha ja werri olleme? ükski ei olle ial omma en-
 nese lihha wihkanud. Otse kui sinna, armas
 Jeesus, nüüd tõsine Jummal ja tõsine inimen-
 ne iggaweste jääd, nenda on Jummal sinno in-
 nimesseksamisse läbbi meile kinnitanud iggawest
 sõb-

Sõbrust, iggawest armo, iggawest leppitamist, iggawest laste õigust, iggawest rahhe. Jummal ja innimeste wahhel, et meie sinno suguwõssa olleme, ja kui sinno ommaksed ja wennad sinnoga woime ellada iggaweste. Oh mo kallis Jesus! sinna olled selge arm, heldus ja rõõm. Sinna olled se õige walgus, mis meid walgustab; Sinna olled se õige te, mis Jõsa pole juhhatab; Sinna olled se iggawenne rõõde, mis meid õppetab; Sinna olled se iggawenne ello, mis meid ellawaks teeb; Sinna olled se iggawenne arm, mis läbbi Jummal omma armo annettega meile tulleb; Sinna olled se iggawenne õigus omma lunnastamisese läbbi, mis meid õnsaks teeb; Sinna olled se iggawenne surem Preester, kes meid õnnistab, meie eest pallub, ja kes issiennast täieks lunnastamisese hinnaks meie pattude parrast on annud. Sinno ello on innimeste walgus. Nende rõmustamiseseks olled sa taewast mahhatulnud; Sa olled innimesseks sanud, et innimesed woiksid Jummal lapsiks sada. Oh! kui armas olled sinna minno süddames? mis illus on so nõggo; mis armsad on sinno wiisid ja kõmbed? mis lahked on sinno kõnned, sa keigeilusam innimeste seas? oh! minno sõbber, tulle mo süddamesse; mo wend! ärra põlga mind; minno armastaja! ärra taggane minnust; mo peigamees! wõtta mind wasto helde su-andmissega; mo süddame rõõm! ühhenda ennast minnoga, kinnita minno usko, et sinna tõeste ja täieste omma Jummalikke werrega mind olled ärralunnastanud, ja et sa omma innimesseksamisese läbbi

min-

minno wennaks sanud, kellel halle meel minnoga
 on keige minno hädda pärrast, ja kelle jure minna
 keige waewa sees julgeste woin tulla ja korwaste
 abbi otsida. Keige = ennamiste tulleta mo mele,
 et sa minno lihha ja werre isstennese sees ülle kei-
 kide taewaste, ülle keige Inglise jummalikke au-
 fisse olled tõstnud, et minna keik tühja illo siin ma-
 ilmas pean ärrapõlgama, ja õige usso läbbi jo
 siin taewas ellama ja sedda au takkanoudma,
 mis sinno sees minno iggawesses rõmuks mulle
 on antud ja walmistatud.

Oh wõtta, armas Jesu!e!
 So jängiks minno süddame.
 Oh wõtta temmas hingada,
 Et minna sind ei unusta,
 Amen.

Üks tänno = Palwe

Jesuse Kristuse kibbeda
 kannatamise pärrast, misga temma
 meid Jummalaga leppitanud.

Oh! Jesus Kristus, sa ilma süta Jummalaga
 tal, kes sinna ma = ilma pattud olled ärra-
 kannud! ma tännan sind süddamest sinno kibbeda
 kannatamise ja surma eest, kui keige ma = ilma
 hädda, se on keikide innimeste kurbdus, ahhas-
 tus, wallo, kartus ja wärriseminne sinno peäle
 tulnud ja sinno hing kurwaks sanud surmani.
 Kes woi sinno hinge ahhastust ärramoista ja
 üllesträfida? Oh! sedda hinge hädda oh sedda süd-
 dame wallo! oh sedda waimo jällestust! oh sedda sur-
 ma woi lemist! oh sedda werrist higgi! mis tänalikke
 südda =

Süddamega pean minna sind wastowõtma? Oh
 Jssand! sa olled tõeste leikide eest surma maits-
 nud, se eest tännan ma sind, sa tru südda. Ma
 tännan sind sinno allandikko palwe eest, kui sin-
 na aedas omma palle peäl Jummalat kummar-
 danud, ja issiennast minno assemel Jummalale
 ohwriks annud. Minna tännan sind sinno kõi-
 dikude eest, misga sinna kui kurjateggia finni-
 utud olnud, et sa mind neist iggawesse surma pae-
 lust tahtsid lahti peasta. Minna tännan sind
 sinno hamade pärrast, kui sind minno patto pär-
 rast piitsaga lödi, minna tännan sind sinno sure allan-
 dusse ja tassase mele pärrast, misga sinna minno kõr-
 kust, au-ahnust, wihha ja tiggedust olled maks-
 nud ja ärratasunud. Ma tännan sind, et sa
 omma risti-surma läbbi sest wümsfest ja hirmsast
 Jummalale kohtust mind olled ärrapeastnud. Ma
 tännan sind sinno kibbowitsa kroni pärrast, mis
 sa minno heaks kannud, et sa iggawesse au-kro-
 niga mind woiksid ehhitada. Ma tännan sind,
 et sa kui üks ärranetud taewa ja Ma wahhel
 risti peäl olled ponud, ja mind se läbbi sest igga-
 wessfest needmissfest ärralunnastanud. Oh sa
 pühha ih-o! Oh sa helde südda! oh sa kallis Pea!
 oh sa illus palle! oh teie selged silmikesed! oh teie
 õnnistud käd! oh teie kassinad kõrwad! oh teie
 launid jallad! kuida ollete teie leikipiddi minno
 patto pärrast waewatud? Oh Jummal! kui suur
 on sinno wihha patto peäle, et sa omma aino-
 ündinud Poia peäle ei olle mitte armo heitnud?
 Oh Jeesus! kui suur on sinno arm minno wasto,
 et sa seest-ja wäljaspidi sedda ilmaräkimatta põr-

go wallo ni kannatlikko süddamega kannatand, et minna ei piddand sedda iggawest surma nähha sama iggaweste.

Minna tännan sind, et sa risti peäl sinno oma waenlaste ja ka minno eest, kelle pattud sind risti peäle saatnud, olled pallunud ja ütelnud: Issa, anna neile andeks sest nemmad ei tea, mis nemmad tewad.

Ma tännan sind se sanna eest, mis sa Joannessele olled räginud: Wata! se on sinno emä. Kül sa wöttad ka minno eest murret piddada ja minno kurbdusse sees mind rõmustada.

Ma tännan sind ka nende rõõmsade sannade pärrast: tänna pead sa minnoga Paradisis olles ma. Ma pallun sind, mötle ka minno peäle oma mas rikis, ja wiimise hädda sees te mulle paradisi uks lahti, et ma täie lotussega rõõmsaste siin woin ärralahkuda.

Ma tännan ka süddamest se sure hinge hädda pärrast, mis sees sinna olled küssendanud: minno Zummal! minno Zummal! miks sa olled mind mahhajätanud? Kinnita se läbbi minno usko, et sa mind surma häddas nüüd ei tahha mitte mahhajätta, waid et sa kui minno Issand ja minne Zummal tahhad keigest häddast mind lahti peasta, ja mind õnsaks tehha.

Ma tännan sind so janno pärrast, et sa ütelnud: Mul on janno. Olgo sulle ka janno minno hinge õne järrele, ja kustuta minno janno sello-weega, mis keeb iggawesse ello sisse.

Halleluja! kitus ja tänno olgo ka sulle se rõõm sa sanna eest: Se on lõppetud! sest nüüd olled si

tusseks, et sa tõeste ellad, ja olled nende süddamed taewa rõmoga jahhutanud. Oh sa helde, armolinne, rõmus ja ellaw rahho saatja! tulle ka minno süddamesse ja rõmusta minno waese hinge. Kuluta mulle ka, et sa Jummalä armo, pattude andeks-andmist, õigust, woimust, rahho, iggawest rõmo ja ello omma ülestousmisse läbbi minnule olled saatnud, ja patto, surma, kurratit ja iggawest hukkatust ärrawoitnud, ja minno heaks kauranud. Müüd anna armo, et ma süddamelikko pattustpõdemisse läbbi ka waimolikkul kombel pattusest ellust ülestoufen, ja sinno auuks eddespidi ühhe ue ja wagga ello sees woifsin ellada. Touse sinna minno sees ülles, rikku kurratiteud minno süddames ärra, ja wallitse oma Waimoga seäl sees kui minno hinge Kunningas. Kui müüd selle Waim, kes sind surnust on üllesärratanud, minno sees ellab, siis wõttab sesama Waim, kes sind, minno Jesust, surnust on üllesärratanud ka minno surnud kehha haudas ellawaks tehha, separrast et ta seäl sees kui omma hone sees sin on ellanud. Siin on meie ello warjule pandud sinno sees, agga seäl sawad meie ihhud sinno ärraselleto ihho sarnatseks sama, ja meie peame sinno ga au sees arwaikkuks sama ja jama iggaweste.

Oh armas Jeesand, Jeesus Krist!

Sa tõusid surmast ülles,

Meid peasta surmast, kurratist;

Meid hoia omma sülles;

Oh aita omma Waimoga

Meid keik uut ello algada,

Mis sinna meile saatsid, Amen.

Uks Tänno-palwe

Meie Jesanda Jesusse Kris-
tusse rõõmsa taewaminne-
misse parrast.

H! sa keigewäggewam ja iggawenne 'ello
Würst, Jesus Kristus, kes sa omma
rõõmsa taewaminnemisse läbbi Zumma!a au
parrama kääle olled istnud, ja omma waen-
lased, patto, surma, kurratit, ma- ilma ja ig-
gawest põrgo omma jalgade alluseks järjeks
pannud. Kuida pean minna seddasuggust woi-
must ja wallitsust hästi küll kiitma ja tannama?
Sa olled meie pattude puhhastamist issiennese
läbbi teinud, ja parrast üllemaks sanud kui
keik Inglid taewas. Sest sinno taewane Jē-
sa on sind pannud istma omma parrama kääle
taewas keige Würsti-walla, ja woimusse, ja
wäe, ja wallitsusse, ja keik üle nimme, mis
nimmetakse mitte ütspäinis sessinnatses, waid
ka tulles ilmas, ja temma on keik sinno jal-
gade alla pannud, ja on sind pannud Peaks
Kogodussele; et sa issiennesega keik piddid täit-
ma. Nüüd olled sa meie Pea, ja meie, sinno
liikmed, olleme jo sinnoga ja sinno sees taewas-
te asjade sekkas seätud. Nüüd tahhad sa ommad
liikmed ello, walgusse, woimusse, rahho ja rõ-
moga täita. Sa olled meie iggawenne surem
Preester, ja tahhad meid omma puhha Wai-
moga woida. Nüüd woid sa nende palwed
kuulda, ja neid õnsaks teha, kes sinno nimmi
appi hüüwad, ja sinno peäle lootwad. Et sin-
na nüüd, kui meie Pea, taewas ellad, siis tom-
ma

mad sa ommal aial meid so liikmed ennese järrele, et meie seäl olleme, kus sinna olled, ja sinno au nähha same. Se peäle lodame meie, ja sesinnatse lotusse järrele peab meie ellaminne jo siin taewas ollema; sest kus meie warra on, seäl peab ka meie südda ollema, et meie sedda takkanouame, mis üllewel on, ja ei mitte sedda, mis Ma peäl on. Tomma meie süddamed ennese pole, siis meie palwega jookseme sinno järrele. Anna meile pühha himmude tiwad, siis meie järrestikko õhtamistega usso läbbi lenname sinno pole. Oh! millal tullen ma sinna, et ma sinno palle saan nähha? millal saan ma omma taewaminnemist piddama minno ja sinno Issa, minno ja sinno Jummalajure? Tulle, Issand Jesus, ja wotta mind ennese jure. Jah! Amen.

Oh Jesuse, so järrele

Meid tomma wäggeste,

Meid pühhas te, et ellame

Kui õnsad iggaweste,

Amen.

Tänno-palwe

Se kallsi pühha Waimo eest/

Mis Kristus meile saatnud.

Oh minno kallis Issand Jesus! Euida woin minna sind kül tännada se sure jummalikko ja kallsi anni parrast, mis sinna meile olled tootanud ja ütelnud: minna tabhan omma Waimo wäljawallada keige libha peäle / et nemmad peawad kossuma kui rohhi jõe äres. Jahhuta minno ärrakuinud süd-

da omma Waimo kui ello = weega, et ma woiksin head wilja sulle kanda. Oh! walgusta, sojenda ja süta miño südda õiges uskus, armastamisses, palwes ja Jummalala kitusses, et so Waimo annid minno sees woiksid põlleda ja paistada. Oh pühha Waim! sa kallis Jummalala tullo = ke, walgusta meid. Oh sa ello wessi! jahtu = ta meid. Oh sa Jummalala hing! te meid ella = waks. Oh sa pühha Jummalala sõrm! kirjota omma kässo = sanna meie süddame sisse. Oh sa wäggi üllemel kõrges! finnita meid meie nõdrusse sees. Oh sa taewane rõmo = õlli! rõ = musta meid meie kurbdusse sees; sa soe wihmo = ke! kossuta meie ärranäartsitud süddamed. Oh Jeesus! walla meie peäle rohkeste sedda õige palwe Waimo, kes meie eest ja meie sees pal = lub ilmaräkimatta õhkamistega, ja kes meie waimoga tunnistab, et meie Jummalala lapsed, olleme. Lasse tedda meie sees allati õhkada: Abba, aita armas taewane Jõsa! et meie sest palwest woiksume tunda, et so Waim meie sees ellab. Temma olgo meie sees üks tarkusse, hea nou ja Jummalala kartusse Waim. Ta tehko meie süddamed selle kolm = aino Jummalala honeks; Ta sünnitago meid ue sündimisse läbbi ueks lomaks Jeesusse Kristusse sees. Oh sa igga = wenne Waim! põra meie süddamed sestsin = natsest ilmalikkust ellust ärra iggawesse ello po = le. Eh hita meie sees Jummalala riki ülles, mis on õigus, rahho ja rõõm pühha Waimo sees. Meie Jõsanda Jeesusse tootust möda õppetä, juhata, finnita, jahhuta meid ja

te meid ellawaks ; olle meie eestkostja , abbi-
mees , nou-andja , wäggi , meie hinge walgus
ja rõõm keige kurbdusse sees. Olle meie wai-
mo wäggi , et meie need lihhalikud himmud
ennese sees woikšime lämmatada , et sinno hea
Waimo wišid ja kumbed agga meie sees
woikšid kossuda ja kasmada. Oh meie ai-
nus hinge rõõm ! hoia meid , et meie sind pat-
tudega ei kurwasta ehl ennesest ärra ei aia ,
waid ja meie süddamesse , ja Alla meie hinge
sees sesinnatse ja tulles ello sees. Sinna
au Waim , hinga meie peäle , ja anna meile Jum-
mala au nähha siin uskus ja waimus ja seäl ig-
gawesses ellus.

Oh Jsa , helde jaggaja !

Oh ! kule palwed armoga ,

Ja sedda annet anna :

So waimo meile läkkita ,

Siin temma läbbi juhata ,

Ja taewase meid kaäna ,

Amen.

Patto tunnistusse Palwed /

mis sees meie ommad pattud Jummal

ette tunnistame , andeks - andmist

ja ello parrandamist Jummal kääst

palume.

Oh ! sa suur Jummal , minno Eoja ja õnnis-
teggia , ma kaeban ja tunnistan sinno et-
te , et ma käl sinno sarnatseks ja so kumbede jär-
rele ollen lodud , agga et ma , parrago Jummal !

sedda õnne ollen ärrakautanud ja kurrati sarnatseks sanud, ja mo kurri südda armastab selle kurja waimo wisid, kumbed ja joned. Minna wihkan sedda, mis sa, armolinne Jummal, mind käsSid, ja puun sedda hea melega tehha, mis mo hinge waenlased tahtwad, et ma omma hinge hukatusseks pean teggema. Mi suur on mo patto hädda ja kurjus. Ep olle niul digust, egga pühitsust; usust minna ei tea, armastus on mo süddames ärrakustnud. Sest ollen minna hirmsaks ja roppuks sanud sinno pühha silma ees. Ugga, seeb se keigepahhem weel on, et ma diete ei tunne, kui suur minno patto hädda ja kurjus on. Ma ollen holeta olnud ja ei mõttelnud se peäle, mil wisil ma saaksin sinnoga ärraleppida ja mo patrust peästetud. Mo südda on kowwa ja ei karda sinno wihha, ja ei mõtle diete sinno hea teggemiste peäle. Hallasta sinna, oh tru Jummal! mo sure söggedusse ja hädda pärrast minno peäle. Sinno pühha Waim peksko ruskuks mo süddant, et ma õppiksin tundma ommad pattud, neid süddamest kahhetsema ja nutma. Kisku mind wäggise kurrati rigist; anna mulle Jeesusse Kristusse pärrast mo pattud andeks; pesse mind omma Poia werrega puhtaks; kinnita mind, et ma kurrati ja patto wasto pannen, ja neid wihkan. Oh! mo helde Jissa, heida armo minno peäle, ja wotta mind armolikkult jälle ommaks lapseks wasto. Ehk minna kül ollen sind ärraunnustanud ja mahhajätnud, süski ärra unusta mind mitte ärra, ja ärra jätta mind mitte mahha; ärra wata teys minno pattude peäle,

peäle, waid wata Jesusse Kristusse kannata-
misse ja surma peäle, ja selle pärrast kule mo
palwe, Amen.

Üks teine Palwe.

Sühha ja helde Jesand Jummal! minna
tunnistan sinno ette, et ma ep olle mitte üks-
päinis patto sees sündinud ja ilmaile tulnud,
waid ka omma ristmisse seadust mitmelsuggusel
wisil ülleastnud ja mahhajätnud, sest et ma süd-
dameelikus kartusses ja armastusses sinno ees ep
olle ellanud. Ma ollen saggedaste ennam omma
kurja pattuse tahtmisse järrele silma- himmo, lih-
ha- himmo ja kõrge ello sees ellanud, kuid et ma
so pühha ja head tahtmist omma hinge õnnistus-
jeks oll'ksin tähele pannud, ja omma pattust lih-
ha risti ponud himmo ja ihhaldamisega. Anna
mulle armo, et ma omma põhjatumat kurjust ja
hinge hädda keigest süddamest õppin tundma ja
kähhetsema. Ärra nuhtle mind omma waest last
mitte omma kange kohto järrele, waid olle mulle
armolinne Jesusse Kristusse omma Poia pärrast,
ja puhhasta minno südda temma werrega, et ma
se läbbi woiksin sinno mele pärrast olla ja jada
iggawest. Sata nüüd ka minno hinge sees ühhe
pühha hirms ja tüddi keige pattuste himmude,
mörtede, sannade ja teggude wasto, et ma omma
ello sees neid mitte ennam ei armasta, waid Je-
susse Kristusse omma allandikko, armolisse ja
tasfase õnnisteggia jälgede sisse astun, ja temma
järrel káin omma ello otsani. Kule mo palwe
selgest armust, Jesusse Kristusse mo armsa Je-
sanda ja õnnisteggia pärrast, Amen.

Üks Palwe, kui sa tahhad
hästi ja hinge kassuks Jeesusse
laua jure tulla.

Dünnimas Jeesand Jeesus Kristus, mo hinge
andane ja õppia, sinna oll' d ütelnud min-
na ollen se ello leib, kes minnust sööb, sellel ei pea
nälga ollema, ja kes minno sisse usub, sellel ei
pea ial janno ollema. Minna tullen so jure, ja
pallun allandikult, et sa tahhaksid mind walmis-
tada õigeks wõdraks sesinnatse taewalikko õhto-
somaia jure, ja mo hinge rõmustada, ja õige
tee peäle juhhatada. Anna mulle armo minno
pattud süddamest ja tõeste tunda ja kahhetseda,
ja ehita mind se õige usso pulma-ridega, et min-
na se läbbi woiksin nouda, wastowotta ja hoida,
mis sinna omma kannatamisse, surma ja ülestõus-
misse läbbi mulle olled saatnud, et ma nenda
woiksin õige wõdras so laua jures olla. Anna
minnule üks südda, mis allandik on ja pea lep-
pib, et ma heal meel andeks annan nelle, kes
mind kaetsewad ja wihtowad. Kikku mo südda-
me seest keik riggedusse ja wiha jured, ja istu-
ta mo hinge sisse armo ja hallastust, et minna
keik inimessed sinno pärrast a mastan. Sin-
na olled isse ütelnud: haigedele lähhab arsti-
tarwis, ja mitte terwertele. Minna waene
ollen haige, aita ja te mind terweks hinge polest.
Sinna ütled: Tulge minno jure keik, kes teie
ollete koormatud ja waewatud, minna tabs
han teile hingamist sata. Oh armas Jum-
mal! ma ollen mitme pattoga koormatud, wõt-
ta neid minnult ärra, ja peästa mind sest pat-

Ito kuormast: ma ollen rojane, puhhasta mind:
 ma ollen pimme, walgusta ja te targaks mind:
 ma ollen waene, te minno hinge rikkaks: ma
 ollen ärrakaddunud, otsi mind: ma ollen patto
 läbbi hukkamoiistetud, te sinna mind õnsaks.
 Mo kallis hinge peigmees, Jesuke! peasta mind
 mo ennese tahtmissest ja wotta mind omma ho-
 leks, sest sinno sees woin ma ellada, isseenneses
 surren minna; sinno sees ollen ma õige, isse-
 enneses ollen ma pattune. Tulle siina mo jure, ja
 anna minnule omma armo, ello, õigust, heldust
 ja hallastust. Oh! kallis Jesuke, mo hing on
 sinnota surnud, te sedda ellawaks, temma on
 haige, te sedda terveks; mo südda on paljaskei-
 kist häist kumbedest, täida sedda õige usso, ar-
 mastusse, allandusse, pühha himmude ja keikide
 hea kumbedega, et ma woiksin nenda, kui sinna
 tahhad, omma hinge ette murretseda, sinno j-
 rest ilma karmalusseta keige pattude wasto ab-
 bi otsida, ja nenda woiksin iggawest sinno jure jä-
 da, kui sa olled üttelnud: kes minno lihha sööb
 ja minno werd joob, se jääb minno sisse, ja
 miina tem sisse, ja ma tahhan tedda alles äcra-
 tada wiimsel päwal. Walmista mo hinge nen-
 da, armas Issand Jesus Kristus, oma kalli kända-
 tamisse, surma ja üllestousmisse pärrast, Amen.

Uks teine Palwe.

OH! minno armas kallis Onnisteggia
 Jesus Kristus, ma tännan sind südda-
 mest, et sinna mind omma kibbeda surma ia
 kannatamisse läbbi kalliste olled lunnastanud, ja
 sefinatse sure armo mällestusseks ühhe öhto-sõma-

aia seädnud. Ärra lasse mind agaa korra pärrast
 ühhe holeta süddamega omma lauale tulla, sest et
 se, kes omma rummalusse ja holeta patto ello
 sisse tahhab jada, ei sa kasso sinno lauast, waid
 jöob ja joob ennesele suremat hukkatust. Sepär-
 rast walmista minno süddat, et ma omma patto
 hädda ja süddame kuriust woiksin diete tunda,
 süddamest kahheseda ja wihkada, ja sinno käest
 abbi ja wägge patto wasto otsida, ja nenda se-
 finnatse armo sömaaia läbbi omma usko finni-
 tada, sinno risti hea melega ennese peäle wotta
 iggapääm, ja so rahtmisse järrele ellada, kui ma
 sinno au-riki sinnoga pallest pallese ühte saan. Ku-
 le mo waese paltwe omma lõpmatta armo pär-
 rast, Amen.

Ohkaminne, kui sa Jesusse ihho saad.

DH! terre tullemast, armas Jesus, omma püh-
 ha ihhoga! sesamma söötke ja tehke mind ka
 pühhaks, ja jägo iggaweste minno jure, Amen.

Ellik:

Jesand Jesus, sinno pühha ihho kinnitagemind, ja
 hoidke mind õiges uskuis iggawesseseks elluks, Amen.

Ohkaminne, kui sa Jesusse werd jood.

DH! terre tullemast, armas Jesuse, omma kal-
 li werrega; sinno werri peske mind puh-
 taks keigest minno pattust. Ma tännan sind, et
 sa olled mo jure tulnud; ja nüüd iggaweste ka min-
 no sisse, Amen.

Ellik:

Jesand Jesus, sinno kallis werri kinnitago
 mo nõdra usko iggawesseseks elluks, Amen.

Üks Tanno, kui ja olled aufaste

Jesuse Kaual olnud.

SH! armas Issand Jesus Kristus, ma tannan sind süddamest, et sinna mind omma kalli ihho ja werrega olled söötnud ning jootnud. Ma tannan sind keige sinno armo eest, et sa minno heaks olled innimesseks sündinud, mo pattude pärrast surma wasto woitelnud ning werd higgistanud. Ma tannan sind ka keigest süddamest, et sinna mo sü pärrast wõtsid kannatada keik hädda, waewa, ahvastust, hawad, teotust ja naero, kibbeda kibbowitsa kroni ja muud wallo, et sinno wasto silmi süllitati, et sind risti lödi ja hirmsaste surmati. Ma tannan sind keige hea eest, mis sinna mulle se läbbi olled saatnud. Sa olled minno heaks teinud, mis Jummalaga kange käst moistis ja käs'is, ja olled mo patto süüd maksnud, taewasse Issaga mind leppitanud, ja nenda minnule saatnud pattude andeks-andmist, iggawest õigust, pühha Walmo abbi ja iggawest ello. Keik sedda head tahhad sa omma kalli öhtosõmaaiala läbbi minno mele tulletada. Kuida olleksid sinna, armas Issand Jesus, minnule woinud kallima armo panti anda? Anna mulle armo, et ma sedda head ial ei unusta; sinno pühha ihho ja werri pühhitsego ja õnnistago mo ihho ja hinge, peästko mind keigest rummalussest ja hoidko mind allati keige pattude eest. Armas, helde õnnisteggia, ella sinna mo sees, ja sata wälia mo süddame seest keik kurjad patto kumbed, et minno südda üksipäine sinno hone woiks olla. Sinna kihlad ennast mo hingega, ja tõstad sedda kum-

Kunninglikkufs emmandaks, sepärrast ei sünni mulle mitte ennast pattude ja roppo ello orjaks anda, ja kadduma patto rõmo läbbi sedda suurt au kautada. Eh hita mo hinge waimolikko eh-tega, kange usso, tullise armastusse, põllewa lotusse, kalli allandusse, pühha kannatusse, tas-fase mele ja süddamelikko palwega, et minna sind üksipäine, armas Jesus, iggatsen, ja sin-noga ühhes ollen, sögo ehk jogo, maggago ehk walwago, ellago ehk surrego minna. Olle minno sees, et ma woiksin sinno sees olla, sinnust rä-kida, laulda, ja allati sinno peäle mõttelda, õi-ge usso sees siit ilmast ärralahkuda, wiimisel pä-wal rõmoga ülestousta, ja iggawesse rõmo sis-se sada, Amen.

Üks Palwe pärrast pühha õhto - sö-
maega, misga meie ello parran-
damist pallume.

DH! minno kallid õnnisteggia, Jesus Kristus, aita nüüd, et sinno pühha ihho ja werri mulle woiks tulla ja siggida mo ello parranda-misseks. Sinna, oh armas Jesus! kes sa ol-led pühha, õige, wagga, helde ja armolinne, tul-led mo waese pattuse jure; anna omma armo, et ma siino läbbi nüüd ka woiksin sada pühhaks, õigeks, waggaks ja armolisseks, et ma rammo ja wägge saan nenda ellada, kui sa olled ellanud, ja et ma káin sinno jälge sees. Anna mulle üks nisuggune südda, mis sind kardab, üks nisug-gune tahtminne, mis sinno tahtmisse jäcrele on, üks hing, kenne sees sulle, oh armolinne Jesuke!
woiks

woiks asset olla. Anna, et ma sinnust kinnipe-
 an, et sa mulle ommaks jääd. Oh! mo hinge
 peigmees, aita, et ma sulle nüüd ellan; ella sin-
 na minno sees, te omma tõ minno sees. Ehita
 mo süddame pühha kartussega, mo hinge tul-
 lise armastussega, mo mele ja mõtte tõssise al-
 landussega, et ma ma- ilma asjad ärrapõlgan,
 ja jummalikke asjade järrel iggatsen, patto wih-
 kan, ja õigust armastan. Kitku mo süddame
 seest ärra liga peatoidusse murret, lihha- himmo
 silma himmo ja kõrk ello, sesinnatse ilma lusti ja
 rõmo, ja keif ligajulgust. Istuta agga minno
 sisse keifsuggused pühhad kõmbed ja joned. Hoi-
 a minno su, et temma wallet ei rāgi; mo silmad,
 et nemmad tühja peäle ei wata; mo kõrwad,
 et nemmad ühtegi nurjatumat sanna, egga hāw-
 witumaid, ei jõlledaid kõnneid, egga naljaheitmist
 ei kule; mo kōad, et nemmad kurja ei te; mo jallad,
 et nemmad patto tee peäl ei kõnni; ja keif minno liik-
 med, et nemmad sedda tañkanoudwad, mis hea on, ja
 et ma sedda wisi siño läbbi, oh helde Jesuke! Keigest
 pattust lahti ja iggaweste õnsaks saan, Amen.

Uks Palwe, misga pallutakse, õiget
 ja tõssist usko.

R eigewäggetam ja armolinne Jummal, ma
 kaeban ja tunnistan sulle, et minno südda
 omma pattuse sündimisse läbbi kōggone on ärra-
 rikkutud, temma on uskumatta, ilma lotusseta,
 ja on merre laenede sarnane, sest et ta ikka kōk-
 sipiddi mõtleb. Sest tulleb se, et ma polle sin-
 no pühha sanna õiete wastowotnud, egga sepeä-
 le lootnud. Anna, armas Jēsa, sedda patto mul-
 le

le andeks, ja  arra nuhtle mind mitte, nenda kui
sa olled ähwardanud, et need peamad ärranetud
ollema, kes innimeste ehk mu asja peäle lootvad.
Et agga innimenne isseennesest ei voi Jummalala
mele p arrast olla, siis pallun minna, heide  ssand,
te puhtaks mo sudda ðige usso läbbi keigest
kaksipiddim otlemisest, ebba-ussust ja tühjast
lotussest, et ma mitte innimeste egga ma-ilma au
ja rikkusse peäle ei loda. S uta mo suddames se
 ige usso, et ma sind  ppin  iete tundma, sinno
sanna uskma, ja kindla lotussega wastom otma,
mis sa olled ommast armust  esusse Kristusse l ab-
bi tootanud.  arra põlga mo nõdra usko mitte
 arra, waid kaswata ja kinnita sedda.  arra mur-
ra sedda r ohhutud pillirogo, ja  arra kustuta sed-
da suitsejat tahti mitte koggone  arra. Oh  esus
Kristus! Jummalala  oeg, sa keigeillusam hinge
peigmees, kihla emmast usso läbbi mo waese hinge-
ga. J a sinna minno sisse, sest sa olled usso läbbi
minno p arrast, ja keik, mis sa olled teinud ja
kannatanud, tulleb minno heaks. Oh pühha
Waim! mo  ppia ja juhhataja, sada sinna mind
Jummalaga jälle uhte usso läbbi; p ora mind jäl-
le ümber temma pole.  stuta mind  esusse
Kristusse sisse, et ma kui üks taewane taim tem-
ma sees hakk an kaswama ja temmast rammo ja
w agge saan. Uenda need jummalikkud kumbed
minno sees, ja te mind usso läbbi ueks lomaks.
 arra lasse mind muud uhtegi m ottelda, räkida
egga tehha, kuid sedda ükspäinis, mis ussust tul-
leb. Kinnita mind, et ma usso sees kurrati, ma-
ilma ja omma pattuse lihha kiusatusse wasto sei-
san,

fan, nenda et ma woimust nende peäle saan, ning sel wisil feelmatta Jummalal rikis ellan, ning õn-
saks saan, Amen.

Uks palwe, mis sees meie süddamelikko ar-
mastamist Jummalal ning omma liggimes-
se wasto pallume.

Selde ning armolinne Jummal, oh! kui külm
on minno südda, kui tühi on temma sest
jummalikkust armastussest. Küü ma armastan,
parrago Jummal! sedda kurja ma-i ma ja tem-
ma kumbed ja wisid. Ei ma arma ta isseennast
mitte nenda, kui sa olled kasknud, waid omma
kurja süddame nou-andmisse järrele. Mi kur-
jaste ollen ma waene ärrarikkutud, et ma sedda
armastan, mis mind hukka satab, agga sind,
minno helde Jummal, ei moista ma mitte ar-
mastada ülle keige asjade, egga omma liggimest
kui isse ennast. Oh! anna mulle sedda rasket
patto andeks, et se hirmus nuht us mitte ei tulle
minno peäle, mis so sanna sees on kirjotud, et se
peab ollema ärranetud, kes Jesust Krisust ei ar-
masta. Tulle siis mulle appi, oh helde Issa! ja
kustuta ärra minno sees keik armastamist, mis
sinno kääst ei tulle. Ärra lasse mind siis mitte ar-
mastada sedda ma-illa egga ühtegi sest, mis seal
sees on. Süta agga mo sees sedda pühha armas-
tusse tullokest, et ma sind hakkän keigest südda-
mest ja ülle keige asjade armastama, separrast
et sa olled keigeillusam, keigeparras, ja keige-
maggusam, et sa olled armastusse hallikas, ja
heldus, pühhitsus ja digus isse. Olgo siis minno
hing, südda, meel ja moistus sinno parrast, et
ma

ma ühtegi ei mõtle, tunne, moista, tahha ega te, kuid ükspäinis sedda, mis sinno tahtmissse ja meele parrast on, ja sinno Waim minno sees wotatab tehha. Lasse mind so armastamisse parrast mahhajätta sedda, mis so tahtmissse järrele ei ole, nenda et ma hea melega keif hädä ja waewa kannatan. So armastamine tommago mind ennese jure, et ma sinnoga ühte saan ja igaweste ka ühte jäään, et ma järgeste sinno pedale mõtlen, sinnust rähin ja sinno järrele iggatsen. Agga, armas Issa, et ükski ei woi sind armastada, kui temma liggimest ei armasta, siis täläda ka minno süddat armastusse ja helt ussega omma liggimesse wasto, et ma tedda armastan kui isfeennast. Aita siis, et ma omma liggimessele head sowin, temma eest pallun, tedda mainitsen, nomin, rõmustan ja keifsuggust head temmale teen, ja ennast hoian, et ma temmale ühtegi pahhandust ei anna. Urra lasse mind mitte ükspäinis neid armastada, kes mo head sõbrad on, ja mulle head tewad, waid olle mulle armolinne, ja sata omma pühha Waimo läbbi sedda meelt, et ma neid ka armastan, kes mo waenlased on ja mulle kurja tewad. Aita, helde Issa, et ma neile hea melega andeks annan, nende eest pallun, ja head neile teen, nenda et nemmad mo heateggemiste läbbi saaksid ärrawoitud, ja omma wihhasest süddamest peästerud. Keif sedda head te mulle, helde, Jummal, omma sure armo parrast, Amen.

Uks palwe, mis sees meie pallume Kannatusse ehk ühhe kannatlikko süddame pärrast.

SH! armas Jeesand, Jeesus Kristus, sa olled se kannatlik Jummalal Tal, kes hädda, waewa, teotust, surma ja risti surma innimeste pärrast on kannatanud, et sa se läbbi meile saatsid igawesse rahho ja rõmo. Ma pallun sind süddamest, et tulle minno sisse ja õppeta mind ka kannatlik ollema, sest et minna ei tahha mitte hea melega so risti ennese peäle wõtta; waid ma tahhaksin kül enneminne omma kurja süddame nou järrele ellada, et ma saaksin siin ilma peäl rahhul olla, ja et mo kääsi aialikko asjade sees woiks hästi kääia. Mis pean ma jütlemä? ma ollen rummal, ja ei moista, mis mulle heaks tulleb. Sinna agga sa tru Jummal, olled se keigetargem Jeesa, ja moistad lapsi kaswata. Argo sündko siis mitte minno tahtminne, waid te sinna minnoga nenda, kui sa isse tead mulle hea ollewad. Kinnita mind, et ma keik sinno kääst wastowõttan ühhe kannatlikko süddamega, ja et ma sinno wasto ei nurrise. Aita mind omma armoga, et ma sind ilma kawwalusseta kannan, kui sa mind omma ristiga ennese sarnatseks wõttad tehha. Õppeta mind meles piddama, et ühtegi ei woi mulle ilma sinno tahtmisseta sündida. Lasse mind keige hädda ja waewa sees siiski rõmus olla. Keigeennamiste pallun minna helde Jeesuke, sinno kääst, hoia mind, et minna mitte ei sõima, kui mind sõimatakse, et ma mitte wasto ei lõ, kui mind lüakse, et ma mitte

Kurja ei maksa kurjaga; waid anna armo, et ma sinno tahtmissse pärrast keif kannatan tasfase melega, ja ennast weel surema risti, teotusse, waewa ja ahhastusse arwan wäärt ollemad. Rõmusta mind sel aial omma kannatusse läbbi, ja te mind omma risti läbbi pühhaks ja pühfaks keikist pattust, ja iggaweste õnsaks, Amen.

Ühhe haige innimesse Palwe.

Oh! helde ja armolinne Jummal, sulle tunnistan minna ja kaeban, et minna ep olle tännini nenda mitte ellanud, kui sinna omma fanna sees olled käsknud; waid ma waene ollen omma kurjade himnude järrel ellanud. Oh! mis kurb on mo südda, et ma nisuggune ollen olnud. Sepärrast tunnen minna ka, et sa õigusse pärrast sedda haigust olled mo peäle pannud, et ma pean omma patto hirms ja hädda õppi-ma tundma, ja sinno käest abbi otsima. Sa õige Jummal moistad kõhut mo peäle, et mind ma-ilmaga ei pea hukka moistetama. Sa tulletad mo mele sesamma haigusse läbbi, et ma surrelik ollen. Peästa mind, helde Jõsa, enne kui ma surren, minno patto häddast. Õns se so pühha tahtminne, et ma pean haige ollema, siis sündko sinno hea tahtminne. Hõia agga mo hinge kurjade kiisatusse eest. Olgo se haigus minno hinge õhhuks ja rohhuks, et mo hing sest paraniaks saaks. Hõia mo süddame, mele ja mõt-ted Jummalala rahho sees. Oh! heida armo minno peäle, sest sa olled mo Eoja, ärra rikku omma waest loma. Kui se haigus ep olle surma tõbbi, siis

siis aita mind, ja anna mulle surest armust mo endist terwist jälle, sest ma ollen rammoto. Oh! sa Jummal Poeg, Jesus Kristus, wotta sinna mind isse arstida; wähhenda mo wallo ja paranda mind omma pühha hawade läbbi. So pühha kannaatus ja surm olgo mulle ello rohuks. Ous agga, armas Jummal, sinno tahtminne, et sa mind se haigusse läbbi tahhad sest kuriast ilmaast ärrakorristada, oh! siis aita mind omma pohjatuma armo pärrast, et ma õnfaste siit ärralähhän, ja nenda surmaga woitlen, et ma fedda ärrawoidan, Jesusse Kristusse surma ja surma woitlemisse pärrast, Amen.

Tänno-palwe / kui üks haige omma terwist jälle kätte sanud.

Armolinne Jummal, mo helde Issa, minna, tännan sind keigest süddamest, et sa mind olled karristanud, ja mulle hirno annud mo pattude pärrast. Sa olled armolinne olnud, et sa mind mitte surma kätte ei olle annud. Nüüd olled sa mulle weel aega annud ennast pattust pöörda. Alita siis, helde Issa, et ma ue terwis-sega ueste hakkän ellama pühha ja puhta ello sees. Sinno pühha Waim ellago nüüd minno sees; temma wallitsego mind, et ma teps ma ilma wisid ei armasta; waid et ma woiksin sinno omma olla, ja so tahtmisse järrele ellada. Te ka terweks mo waese hinge, ja hakka isse seäl sees ellama, nenda et ma jälle sinno sees kossun ja wäggewamak's saan usso, armastusse ja kannaatusse sees: siis tahhan minna sind, kolm-ainus

Zummal, iggaweste kita ja tännada, Amen.

Ühhe haige innimesse Palwe/
kui surm liggi jouab.

OH! sa iggawenne Zummal, üks hallastusse Issa, et hallasta mo waese peäle, nenda kui üks issa omma laste peäle hallastab. Mõt-
le se sanna peäle, mis sa olled ütelnud: min-
no hallastus on suur. Mõt-
le se peäle, et so ar-
mas Poeg Jesus Kristus minno parrast on inni-
messes sündinud. Mõt-
le se peäle, et sa omma
ainosündinud Poia olled annud, et keik, kes tem-
ma sisse usfuvad, ei pea hukka sama, waid et
iggawenne ello neil peab ollema. Misugguse us-
so sees tullen minna sinno jure ja pallun sind: hal-
lasta minno peäle omma armsa Poia parrast.
Ma annan omma hinge sinno kätte, pärrä sinna
sedda; ärra arwa mo patto mitte mulle süüks.
Heida armo minno peäle, ja wõtta mind wasto
ommaks lapses. Oh Issand Jesus Kristus!
mo kallis hinge peigmees, wõtta mind ülles om-
ma maiasse, mõtle omma surma hädda peäle,
ja aita mind mo surma häddas, et ma sind ärra
ei unnusta. Olle sa mo süddames ja meles, ja
aita mind nenda surmaga woihelda, et ma sedda
ärrawoidan. Oh! minno tru karjane, ärra jät-
ta omma lammast mahha, kelle parrast sa olled
omma ello jätnud. Otsi mind weel omma ar-
moga, ja kui sa mind saad leidnud, siis wi mind
omma Paradisi sisse. Oh pühha Waim! mo
ainus abbimees keigemo hädda sees, tulle nüüd
appi, kinnita minno usko, ja ärra lasse sedda
mitte

mitte ärrakustuda. Hoia mind kurja waimo
 Eiusatuste eest, ja ärra lasse mind mitte surma
 hirmo tunda. Kul löppeb ärra mo meel ja mois-
 tus, siis õhka sinna lõpmatta minno süddames,
 ja rõmusta mind ühhe õnsa surmaga Jeesuse
 Kristusse kannatusse, wallo ja surma parrast,
 Amen.

Palwe Keig esugguse Hädda Nial.

Ammas Issand Jummal, keik on õige, mis
 sinna teed. Sa olled meile tunnistanud,
 mis meile õnne ehk hukkatust, ello ehk surma,
 head ehk kurja satab, et meie piddime targaks
 sama, ello ja head takkanoudma, sind armas-
 tama, ja sinno sanna kuulma. Agga meie olle-
 me, parrago Jummal! kurja armastanud, ja he-
 ad ärrapõlnud ja nenda wasto õfsa teinud,
 et meie so pühhast tahtmissest ei olle hollnud,
 waid omma kurja meelt mõda ellanud. Separrast
 on sinno kõhhus õige ja pühha, et sinna, armas
 Jummal, keik sedda willetsust meie nuhtlusseks
 ja ka meie heaks ja hinge parrandamisseks meie
 peäle olled saatnud. Sind, oh helde Jummal!
 olleme meie wihhastanud omma kurja kõmbe-
 de ja teggudega, ennamge kui meie wannemad.
 Mis siis inimessed ommas ellus nurrisewad?
 iggäuks nurrisego omma pattude wasto, Eiusago
 ja katsugo omma ello ja tõõd, ja nenda tõõstem
 ommad süddamed ja käd Jummal pole ja üt-
 telgem: Meie, meie olleme patto teinud ja san-
 nakuulmatta olnud, separrast ep olle sinna, õige
 Jummal, nüüd armo heitnud, waid olled omma
 wihha

wihha meie peäle otsego wäljawallanud. Oh Issand! meie tunnistame omma endise kurja ello, ja häbbendame ennast omma eksitusse parrast; sest meie olleme kurjaste patto teinud; meil on wägga pahjo süüd, meie olleme nuhtlusse wäärt, sest et meie olleme kõrwale läinud se tee peält, mis sinna meid olled käsknud, ja separrast on sesinnane suur hädda meie kaela peäle tulnud. Oh armas taewane Issa! meie tunnistame sinno ette omma ja omma wannematte pattud ja jummalakartmatta ello, ja pallume sind süddamest, anna meile armo, et meie neid woiksimie diete tunda, kahhetseda, ja wihkeda. Heida armo meie waeste peäle omma sure hallastusse parrast, nenda kui sinna eune olled andeks annud, et meie same sinno suurrt armo ja wägge nähha. Sinna olled tootanud, ja üttelnud: Issand on kannatlik, armolinne ja ustaw, temmal on wägga halle ja ärras meel; temma annab andeks keik üllrastmisset ja pattud. Separrast kule nüüd meie palwe, armas Issand Jummal, ja olle meile armolinne; ehhi- ta jälle ülles, mis on ärrarikkutud, ja parranda meid. Võra omma wihha ärra, ja ärra lasse sedda mitte eddasi miina. Wotta meid waggaks ja pühhaks tehha, et meie jouaksimie süddamelikks palwega keik hädda ja kahjo meie peält ärrakäända. Võra ennast jälle armoga, helde Jummal, meie pole, ja olle omma sullastele armolinne, Jeesusse Kristusse meie õnnisteggia parrast, Amen.

Palwe Sõa ja Waeno Aial.

Selle kolm-aino Jummal, Josa, Poia,
ja pühha Waimo nimmel, Amen.

Armad innimesed, et Jummal Jssand ei olle mitte ükspäinis käsitud palwet tehha, waid ka omma kalli ja tõssise tootusse pärrast hädda aial tõeste tahhab aidata, kui palwe süddamest tul-
leb; sepärrast on wägga tarwis, et meie seltsimatsel kurwa ja häddalisse ajal süddamelikko palwega temma käest abbi otsime, tedda keigesugguste hea-
teggemiste eest süddamest tänname, ja wägga pallume, et temma armust wõttaks ommad hea-
teggemised kaswatada, ja keik nuhtlused, mis meie kül wäärt olleme, ärrakäända! sepärrast üttelgem su ja süddamega Prohweti Tanieli ra-
mato ühheksamast peatükki 4. 19. salm.

Oi! Oi! Jssand! sinna suur ja kartusse wäärt Jummal, kes seädust ja heldust hoiab neile, kes tedda armastawad ja temma käsitud piddawad. Meie olleme patto ja üllekohhut teinud, ja däl-
laste ellanud, ja wastopannud, ja so käsitudest ja so kohtoseädussist ärralahkunud. Ja meie ei olle mitte so sullaste nende prohwetide sanna wõt-
nud kuulda; kes sinno nimmel meie kunningatte, meie würstide, ja meie wannematte wasto rääk-
sid, ja keige se Ma rahwa wasto. Sul, Jssand, on õigus, agga meil on häbbi filmis, nenda kui tännapä on, Juda meestel, ja Jerusalemma rahwal, ja keigel Israelil, mis liggi ja kangel on keige made sees, kuhho sa neid olled ärralühka-
nud nende wallatusse pärrast, mis nemmad so

wasto teinud. **Jesand**, meil on häbbi silmis,
 meie kunningattel, meie wirstil, ja meie wan-
 nemil, et meie so wasto patto teinud. **Jesan-**
Dal meie Zummalal on hallastus, ja andeksand-
 missed, ehk meie kül temma wasto olleme
 pannud. Ja meie ei olle mitte wõtnud **Jehowa**
 omma Zummala heält kuulda, et meie olleksime
 käinud temma kässo-õppetusse sees, mis ta meie
 ette pannud omma sullaste nende prohwetide
 läbbi: **Waid** keif **Israël** on sinno ülle kässo-õp-
 petusse lainud ja ärralahkunud, et nemmad ei
 wõtnud so heält kuulda; sepärrast on meie peäle
 wäljawallatud se sajataminne ja wanne, mis
 Zummala sullase **Mosesse** kässo-õppetusse ra-
 matusse on kirjotud, et meie temma wasto patto
 teinud. Ja ta on tõeks teinud ommad sannad,
 mis ta rākinud meie peäle ja meie kōhto-wan-
 nematte peäle, kes meie peäle kōhut moistsid,
 et ta meie peäle suurt õnnetust pididi saatma,
 mis suggust ei olle sündinud keige se taewa al,
 nenda kui **Jerusalem**mas sündinud. Kui **Mo-**
sesse kässo-ramatusse kirjotud, nenda on keif se
 õnnetus meie peäle tulnud; agga meie ep olle mitte
Jehowa omma Zummala pallet allandlikkult pal-
 lunud, et meie olleksime ommast üllekōhto wisi-
 dest pōdrnud, ja sinno tōt tāhhele pannud.
 Sepärrast on **Jehowa** wapper olnud se õnne-
 tussega, ja sedda meie peäle saatnud: sest **Je-**
howa meie Zummal on õige keige omma teg-
 gude sees, mis ta teinud, et meie temma heält ei
 wõtnud kuulda. Ja nüüd, **Jesand** meie Zum-
 mal! kes sa olled omma rahwa **Egiptusse** maalt
 wäl-

wäljatonud tuggewa kãega, ja ennesele nimme teinud, nenda kui on tãnnapã: meie olleme patto teinud, ja dälaste ellanud. Pöörgo, pallun ma, Jofand! so wihhastus ja so tulline wihha so liinast Jerusalemast taggasi, ja so pühhast mäest, keik so suurt õigust mödda: sest meie pattude ja meie wañematte üllekohto teggude pärrast, on Jerusalem ja siño rahwas teotusseks saand keikile, kes meie ümberkaudo on. Ja nüüd kule, meie Jummal! omma sullase palwe, ja temma allandlikkud palumissed, ja Jofanda pärrast lasse omma palle paista omma pühha paiga peäle, mis on ärrahãrwitud. Põra, meie Jummal! omma kõrwa, ja kule, te ommad silmad lahti, ja wata meie sure ärrahãrwitamisse ja se liina peäle, mis peäle so nimmi on nimmetud: sest meie ei heida mitte omma sure õigusse pärrast ommad allandlikkud palwed so Palle ette mahha, waid so wägga sure hallastusse pärrast. Jofand kule, Jofand anna andeks, Jofand panne tähhele, ja te sedda, ärra wiwi mitte, issi ennese pärrast, mo Jummal! sest so nimmi on so liina ja so rahwa peäle nimmetud.

Palwe Rahho pärrast.

DH! Jofand, Jesus Kristus, sinna iggawenne nou- ja rahho-andja, sa olled meile waimolikko rahho saatnud; se eest olgo sulle, Jofand ja pühha Waimoga kitus ja tãnno iggawest. Sa olled meid siit sadik aialikko rahhoga õnnistanud; agga meie ei olle sedda sinno suurt heateggemist mitte nenda, kui kõhhus on, moistnud,

egga sulle se eest au annud, waid se läbbi mitmel
 wisil holetumaks lainud. Sepärrast on ka sin-
 no wihha meie peäle õige, et sa meid sõa ja aw-
 walikko waenoga nuhtled. Anna meile, oh Jē-
 sand Jēsus! andeks meie tännamatta kumbed ja
 keif muud pattud, misga meie sind olleme wih-
 hastanud, ja näita meile omma kalli armo, sest
 et sinna olled nende abbimees, kes so peäle lootwad.
 Wata meie ei loda mitte omma raud=ehk sõa-
 riistade peäle, sest keifide innimeste abbi on tühhi.
 Uggä sinna, wäggede Jēsand, olled meie abbi, sa
 keigewäggewam söddamees ja kaitšia hädda sees,
 sinnoga tahhame meie ommad waenlased mah-
 halua, ja sinno nimmel tahhame jalge alla tal-
 lada neid, kes meie wasto pannewad. Anna
 meie sõawäele õnne ja woimust merre ja Ma peäl.
 Wotta omma armo holeks meie armolist Keisri,
 et temmale ühtegi kahjo ei juhtu. Anna temma-
 le õnne, so parram kāsfi kinnitago tedda, et ka
 sinno wäe läbbi omma waenlaste peäle woiks
 sada woimust, ja sinnule se eest au anda. Hõia
 tedda kui silmaterra keifide sallaja takkakiusa-
 miste ja awwalikko peäletullemisse ja kahjo eest.
 Anna temmale woimust, ja sada temma nouud
 korda, ja kauta ärra meie waenlased so wäg-
 gewa kae-warre läbbi, ja lasse nende nouud tüh-
 ja miinna. Olle üks tulline müür meie Ma ja
 liinna ümber, ja lasse ommad pühhad inglid üh-
 he leri meie ümber tehha, et ei sa meie liggi üh-
 tegi kahjo egga willetsust. Zuhhata meid sinno
 nou järvele, ja wotta meid armust wasto. Ja
 et sinna üksi sesamma olled, kes sõale keiges ma-
 il-

mas teeb otsa; sepärrast lasse omma rahho mõt-
ted meie, ja keige omma risti-koogodnasse peä-
le paista. Anna keikile funningattele, ja ülle-
mattele moistlikko süddant, et nemmad õppivad
moistma, misuggune suur ja kallis warrandu-
rahho on, et nemmad sedda sure holega wottak-
sid nouda. Zuhhata nende süddamed, sest need
on sinno kões, et nemmad wotwad ussinad olla
leppitama ja rahho teggema. Õnnista ka kei-
nouud ja mõtted, mis selle pärrast petakse
Anna oh Jeesand, rahho omma male, õnne ja
abbi keikile seisustele, et meie sind, kes sa olled ar-
mastamisest ja rahho Jummal, sin keelmatt-
woime tenida, ja wimaks pärrast sedda ello
iggawesse ja taewalikko rahho sinno jummalik-
ko au sees otsata nähha ja tunda, Amen.

Meil anna rahho armoga, Oh Jummal! mei-
aial, kes meie eest woib söddida, Ep olle üks-
maial, kui üksnes sinna Jummal.

Lasst meie Ma-wallitsejal Head wallitsust ko-
olla, Et woime rahho temma al Ja hinge toidus-
sada, Sind, armas Jummal! Karta, Amen.

Palwe Nälja Nial.

Oh! Keigewäggeram, armolinne Jummal
sinna ütled; kui minno rahwas tahhaks min-
no sanna kuulda, ja minno tede peäl kääia, si-
tahhaksin minna neid keige parrama nisse ehk wil-
jaga söta ja meega neid täita. Sinna olled kei-
keik Ma wilja Jeesuse Kristusse läbbi õnnista-
nud, ja selgest armust murretsenud, et maa
ja põllud, mis pattude pärrast peak, id ohhaka-

ja fibbowitso fastwatama, peawad head willja
 Eandma; ja fega tahhad sa keif innimesfed dype-
 tada, et nemmad peawad moistma, kui helde ja
 armolinne sinna olled, ja et nemmad peawad
 sind ülle keige asjade kartma, armastama, ja
 ükspäinis sinno käest ihho ja hinge hädda sees
 abbi otsima ja sinno käest ükspäinis abbi oot-
 ma. Et sinna agga ka üks õige ja pühha Jum-
 nal olled, siis olled sa ähwardanud, et sa in-
 nimeste tännamatta je holetuma ello pärrast neid
 õoua ja liamärjaga tahhad nuhhelda, et Ma ei
 pea omma wilja andma, nenda kui kohhus ol-
 eks, sepärrast teed sa taewast roua ja maad
 wasse sarnatseks, et õigel aial ei pea piiska sad-
 dama, egga Ma õiget orrast fastwatama. Oh
 armas Jummat! sinna olled ka meie pattude pär-
 rast nälga meie peäle pannud, ja meie olleme ka
 edda wäart, sest meie ja meie wannemad olle-
 me so head annid kurjaste pillatanud, kõrkus-
 e, liajomisse, prassimisse ja mu wallatusse-
 ja. Oh Issand! anna armo, et meie woiksime
 edda keif diete tunda ja kahhetseda. Peästa
 meid ärra sest raskest näljast, mis meid waewab,
 ja parranda meie süddamed, et meie ilma kaw-
 walusseta kui waggad lapsed sind õppime kartma
 ja armastama, ja et meie eddasi omma peatoi-
 must tännoga wastowõttame sinno sure nimme
 itusseks ja meie tarwidusseks Jesusse Kristus-
 e meie Issanda pärrast, Amen.

Palwe Katko Utal.

Oh! armolinne, keigewäggewam, iggawenne
 Jum-

Jummal, sinna olled ähwardanud, et sa innimesse
 patto pärrast hirmsa katko többe nende peäle
 tahhad läkkitada. Meie tunneme nüüd sedda ras-
 fet witsa, mis meie omma rummala ning holet-
 elloga ennese kaela peäle olleme saatnud; ning
 tunnistame sinno ette, et so kohhus õige ning püh-
 ha on. Sepärrast pallume meie sind süddamest,
 et sa tahhaksid meie peäle armo heita, ning meid
 õppetada õiete tundma, et meie iggawesse huk-
 katusse wäart olleme, ning et sa sesinnatse sure
 hirno läbbi tahhad patto unnest üllesärratada
 keif, kes maggawad, ning weelgi sinno armo il-
 ma kawwalusseta wastowõtawad, ja so armo
 wasto ei panne. Lasse meid nüüd moista selsin-
 natsel aial, mis meie kassuks tulleb, et meie wõt-
 tame so pühha Waimo armo läbbi omma poh-
 jatuma hinge hädda õiete tunda, Jesusse Kris-
 tusse käest abbi otsida, ning kindlaste uskuda, et
 temma tahhab ning woib meid aidata. Ning
 kui sinno nou peaks ollema, et sa meid sesinnatse
 tõwwe läbbi siit ilmast tahhat ärrakorristada, siis
 anna meile õiget usko, parranda se läbbi meie süd-
 damed ning puhhast meid läbbi ning läbbi, et
 kui meie õige usso läbbi same ueks sündinud, mei-
 ka sinnoga so au riki woiksime sada Jesusse Kris-
 tusse meie kalli õnnisteggia pärrast, Amen.

Monningad lühikesed Paulo-Palwed.

O armas Issand Jesuke!

Sa olled armas minnule,

Et sa keif head teinud nüüd,

Ja ärrawõtnud minno süüd.

Sa maksid neid kül kalliste,
 Kui peksti sind ni wahwaste.
 Oh! lasse sinno ahhastust
 Mo hingel' sata rõmustust,
 Et ussun sedda kindlaste,
 Ja lahkun ilmast õnsaste, Amen.

Niht süddant pattust ^{*}foormatud
 Ning surest murrest waewatud
 Eoon minna sulle, Jesuke!
 Se wotta wasto heldeste,
 Ning hallasta mo waese päel,
 Ja surest armust aita weel.
 So surmaga mind leppita.
 So werrega mind lopputa;
 Siis ollen pattust peästetud,
 Ja minno südda rõmustud, Amen.

Mind aita helde Jesuke!
 Et sulle jouan peage,
 Ning enne pöran fermeste,
 Kui surm mind kiskus äkkiste,
 Et tänna, iggal aial ka
 Ma woiksin õnsast lahkuda.

Oh Jummal! minno abbimees,
 Mind aita armust hädda sees:
 Mo süddant pöra pattust nüüd;
 Ning kauta mo patto süüd.
 Ma lodan, Jummal! sinno peäl,
 Kui sa muul' jääd, mis tahhan weel?

Sa olled minno Jesuse,
 Mo Jummal nira mo wennike;
 Sest ollen rõmus süddamest,
 Ja kidan sind ka keigest wäest.
 Se peäle lodan ifka ma:
 Jesus, mo wend, mind atwita,
 Amen.

Patto Tunnistus Kirikus.

Armad sõbrad, wennad ning õed Jesusse Kris-
 tusse sees, et meie nüüd ühhes kous olleme
 Jummal sanna kuulmas ning õppimas, Jum-
 malat omma Issandat keige temma heategge-
 miste eest tännamas, ja keik pallumas, mis meil
 ihho ja hinge polest tarwis on; agga teame, et
 meie keikide peäl se raske patto koorm on, kust
 meie süddamest püame lahti ning puhtaks sada;
 siis tahame meie põlwili mahhalangeda, ja en-
 nast Jummal omma taewase issa ette allanda-
 da, süddame ja suga ennast waeseks pattuseks
 tunda ning tunnistada, armo ning heldust temma
 käest palluda, ja ühtlase teine teisega õõlda:

Minna waene pattune inimenne, kes ollen patto
 sees sadud ja sündnud, ja parrast keige oma ello
 aia pattuses ellus elland, tunnistan keigest südda-
 mest sinno keigewäggewama Jummal, omma
 armsa taewase Issa ette, et ma ei olle sind ülle
 keige asjade, egga omma liggimest kui isseennast
 armastanud. Minna ollen, parrago Jummal!
 monnesarnatsel kombel sinno ja so pühha käskude
 wasto patto teinud mõttede, sannade ja teggude-
 ga, ja tean, et minna separrast pörgo ja igga-
 wasse

wesse huffatusse wäärt ollen, kui sa nenda tah-
 haksid nuhhelda, kui sinno kange kohhus kääsib,
 ja minno pattud on teninud. Agga sinna, ar-
 mas taewane Issa, olled tootanud armo anda ja
 hallastada keige waeste pattuste peäle, kes om-
 mast patto ellust ümberpöörwad, ja kindla usso-
 ga so pohjatuma hallastusse ja meie Issanda
 Jeesusse Kristusse kalli lunnastamisse peäle loot-
 wad; neile tahhad sa andeks anda, ja nende pat-
 tud neile mitte süüks armada, mis nemmad ial
 enne sinno wasto on efsinud. Se peäle lodan
 ka minna waene pattune, ja pallun sind allandik-
 kult: olle sinna omma helde tootusse parrast mul-
 le waesele armolinne, ja anna mulle keik mo pat-
 tud andeks sinno pühha nime kitusses ja auuks.

Jummal se keigewäggewam ja iggawenne Issa
 sand andko meile omma sure pohjatuma armo ja
 meie Issanda Jeesusse Kristusse kalli lunnasta-
 misse parrast keik meie pattud andeks, ja andko
 meile armo meie pattuse ello parrandada, et meie
 temma kääst iggawest ello same, Amen.

Kirriko Palwe parrast Tutlust.

DS! ellaw, keigewäggewam ja iggawenne Jum-
 mal, meie Issanda Jeesusse Kristusse Issa,
 keige asjade Loja ja kaitfia, sind sinno Poia ja
 pühha Baimoga pallume meie süddamest: hallas-
 ta meie peäle omma armsa Poia kalli lunnasta-
 misse parrast, kedda sinna omma immelikko nou
 läbbi ohwriks meie pattude eest ning wahhemeh-
 heks sinno ja meie wahhele seie ilma olled läkki-
 tanud, et se läbbi so õige wihha ma- ilma patto
 peäle,

peäle, ja ka sinno suur heldus meie wasto piddi
 nähtama. Pühhitse ja wallitse meid keik püh-
 ha Waimoga, foggu, juhata ja kinnita omma
 risti-rahwast, ja anna meile armo, et meie so-
 õnsaksteggewa sanna järrele õige usso ja pühha
 ello sees woime kindlaste ellada. Hoia ja õn-
 nista meie armsa üllema wallitseja, meie armo-
 lisse Keisri, kedda sa armust meile Peaks ja kait-
 siaks olled pannud. Kaitse tedda, oh Jummal!
 keige temma tede peäl keige kahjo ja hädda eest,
 mis temmale sallaja ehk awwalikkult woiks sün-
 dida. Kinnita ja kawatata temma rammo ihho
 ja hinge polest. Lasse temma peäl hingada, tar-
 kusse ja moistusse, hea nou ja sinno kartusse
 Waimo. Walgusta temma südda, et temma
 omma riki ja rahwast jouaks diete targaste wal-
 litseda, Kristusse foggodust kawatada, keige
 waenlaste peäletullemised ja kurjad nouud är-
 rakeelda, ja Falli rahho sees sinno pühha nimme
 auuks ja temma allamatte heaks kaua ja hästi
 wallitseda.

Kinnita ja õnnista meie armolisest Keisri nõu-
andjad, ja keif, kedda temma on pannud koha-
to ja muud asjad selletama. Hoia ja kaitse
temma sõddawäggi ja selle pealikkud Ma ja
merre peäl. Anna neile head ja ühemelelisse
mõtted, et nemmad sedda noudwad, mis sinno
sure Jummalala auuks, meie armolisest Keisri,
ja keige se rigi kasuks tarwis lähhab. Hoia
neid keige se eest, mis kahjuks ja pattuks woib
tulla.

Põra ärra, oh armolinne Jummal! keif ras-
ked muhtlused ja willetsused, mis meie omma
pattudega olleme teeninud. Anna meile kindlat
termist, siigimat peatoidust, tõssist armastust,
ja ühtmelelist ello, et meie rahho sees ja Jum-
mala mele pärrast issekeskes woiksime ellada.
Anna ka hea nou keige asjade sees, mis tulle-
wad ettewõtta ja tehha, et meie wenda laimat-
ta ello sees woiksime ellada; ja anna meile pä-
rast sedda aialikkõ ello iggawest rõmo ja õnnis-
rast Jeesuse Kristusse sinno Hoia pärrast, kes
sinno ja pühha Waimoga ellab ja wal-
litseb ühhes ollemisses,
Amen.

Litania.

ehf

Palwe ja Gestpalluminne keigesugguse
hädä sees.

(Jesand, heida armo meie peäle 2c.)
leitakse Saulo-ramato 309 lehhe kühest.

Palwe

Palwe Ilma parrast.

Pallugem Jummalat ka ilma parrast:

S armas taewane Issa! anna meile säh-
hårdusfed ilmad, mis sinna tead meile,
weistele ja wiljale wälja peäl hea ollewad. Sin-
nista wilja wälja peäl, hoia sedda poua ja lia-
wihma eest, ja keige mu kahjo ja kurja eest;
hoia meid nenda ka sda ja werreärrawallamis-
katko ja kalli aia eest, et meie sinno helde ar-
mo läbbi woikfime omma iggapäwast toidust
ennestele sada, tännoga wastowötta omma tar-
widusfeks, ja kui waggad lapsed sinno mele pär-
rast ellada, Jesusse Kristusse meie Issanda pär-
rast, Amen.

Pallugem Jummalat ka nende eest / kes
tännatahhawad Jesusse laua
jure minna.

S armolline Jummal! anna neile armo,
et nemmad woikfid diete moista sedda suur-
waewa, mis meie Issand Jesus keikide inni-
meste eest on näinud, et temma keiksuggust wae-
wa ja wallo nende heaks kannatanud. Wal-
mista nende süddamed, et nemmad ilma kaw-
walusfeta wottakfid keik patto tödd kahhetseda,
wihkeda ja mahhajätta; sest et meie helde Je-
susse ihho nende parrast hirmsaste on waewa-
tud ja temma kallis werri ärrawallatud. Puh-
hasta sinna nende süddamed läbbi ja läbbi, et
nemmad sinno armo diete woikfid omma mele
tulletada, ja temma auuks siin ilmas ellada, et
nemmad ka sest iggawessfest dhito-sõma-aiast
woif-

woiksid ossa sada Jeesusse Kristusse meie Jssan-
da pãrrast, Amen.

Palwe nende haigede pãrrast.

Pallugem ka Jummalat, n. t. s.

N. N.

Se armolinne Jssand Jummal hallastago
nende peäle nende hãdda sees, andko neile
süddamelikko pattustpõormist, õiget usso kinni-
tust, rõmust pattude andeks-andmist, pühha
kannatust keige wallo sees, ja nenda tehko tem-
ma nendega, kui ta teab sedda hinge ja ihho
polest neile hea ollemad Jeesusse Kristusse meie
õnnisteggia pãrrast, Amen.

Tãnno haigede pãrrast / kes terweks
sanud.

Tãnnagem ka Jummalat n. t. s.

N. N.

Kes omma haigusse pãrrast meie Kirriko pal-
wes olnud, ja Jummal armu lãbbi
parramaks sanud.

Jummal, kes on rikkas hallastussest, olgo tãn-
natud, et temma meie palwed kuulnud ja
neid parramaks aitnud. Temma piddago neid
eddespidi ühhe hea terwise jures, ja andko
neile armu, et nemmad terwe ihho sees ühhe
wagga süddame ja melega omma õnnisteggia
auuks woiksid ellada. Sedda tehko temma
Jeesusse Kristusse meie kalli Lunnastaja pãrrast
Amen.

Tãn

Tänno nende eest / kes parrast omma
lapsewodi kirrikule tulnud.

Tännagem ka Jummalat n. t. f.

N. N.

Kes parrast omma lapsewodi tänna esimes-
sel korral kirrikule tulnud.

SE helde ja armolinne Issand Jummal ol-
go tännatud, kes neid nende lapsewodi ai-
al keige kurja ja kahjo eest hoidnud ja nüüd jäl-
le nende terwise jure saatnud. Temma and-
ko neile emmadele omma rohke armu, et nem-
mad moistaksid omma head Jummalat diete tun-
da ja tenida, ja ommad lapsokessed Jesusse auuks
ülleskaswatada, et nendatao wannemad ja
lapsed Jummalakartusse sees woiksid ellada, ja
iggawesse ello parrijaks sada Jesusse Kristusse
meie Issanda läbbi, Amen.

Tänno nende eest / kes lapsewodi
sanud.

Tännagem ka Jummalat nende eest, kedda
Jummal nende ihho koormast armolikkult
peästnud ja nore so-uga
rõmustanud.

N. N. eest / kedda Jummal nore poiaga
rõmustanud

N. N. kellele Jummal nore tütre annud.

SE armolinne Jummal olgo tännatud, kes
neid emmaid nende koormast armolikkult
on peästnud. Temma lasko need lapsokessed
nende pühha ristmisse seadust nidda ülleskas-
wada,

wada, et nemmad omma ello aial kurratit ja
 keif temma asjad ja kumbed woiksid ärra-
 wanduda, omma Jesust puhta süddamega te-
 nida, ja nenda iggawesse ello pärriafs sada.
 Need emmad aitto se armas Jummal jälle nen-
 de endise terwise jure Jesusse Kristusse pärrast,
 Amen.

Tänno sirnutte pärrast.

Tännagem ka Jummalat n. t. s.

N. N.

Tedda Jummal siit kurrast ilmast on
 ärrakorristanud.

S Keigewäggewam Jummal, kes tedda om-
 ma pühha nou järrele siit kurrast ilmast on
 ärrakorristanud, andko neile kehadele rahholist
 hingamist mulla sees, wiimisel päwal ühhe rõõm-
 sa ülestoustmist iggawessesks elluks. Ka wotko
 neid, kes nende surma pärrast kurraks sanud,
 omma pühha Waimo armoga rõmustada;
 agga meid keif õppetago temma meles pidda-
 ma, et ka meie peame surrema, et moistaksime
 ühhe õnsa surma wasto targaste ennast wal-
 mistada, ja ommal aial sestinnatsest waewa-
 lissest ilmast õnsaste ärralahkuda. Sedda and-
 ko se armas Jummal Jesusse Kristusse se õige
 surma ärrawoitja pärrast, Amen.

Mahhakulutannisse Sannad.

Mie kohhus on ka Jummalat palluda, et se
 abbiello saaks ausaste ja kassinaste meid
 leas petud. Niid
 tahhab ennast üks paar rahwast

tahtwat

tahtwad ennast monni paar rahvast
 Abbiello sisse anda, mis mahhakulutakse,

essimest)

teist} korda

kolmat)

Peigmees on N. N.

Bruut on N. N.

Dns nüüd kellelgi middagi nende abbiello wasto
 räkinnist, se tehko sedda aegsaste, ja olgo pärrast
 wait. Jummal andko neile omma armo ja õn-
 ne Jesusse Kristusse meie hinge peigmehe pärr-
 rast, Amen.

Se Jummal rahho / mis üllem on
 kui keik moistus / hoidko meie süd-
 damed ja meie meled Kristusse

Jesusse sees iggawes-

seks elluks /

A M E N.

Monningad Palwe-Paulud /

mis enne Maria kitusse Laulo:

Minno hing auustab wägga n. t. s.

(Woib laulda.)

Wata Paulo-ramato 104 lebhe küljes.

Kristusse Tullemissse Pühhal.

W Allmistage teed selle Issandale. Halleluja!
 Halleluja!

Ja tehke temma te-radda tasfaseks. Halleluja!
 Halleluja!

Zoulo Pühhal.

Üks laps on meile sündinud. Halleluja! Halleluja!

Üks poeg on meile antud. Halleluja! Halleluja!

Baasto Dial.

Kristus on meie eksitusse pärrast hawatud. Halleluja! Halleluja!

Ja meie pattude pärrast, risti podud. Halleluja! Halleluja!

Kristusse Üllestousinisse Pühhal.

Kristus on surrust üllestousnud, Halleluja! Halleluja!

Ja on meile etto jälle tonud. Halleluja! Halleluja!

Kristusse Taewaminnemisse Pühhal.

Kristus läks ülles taewa, Halleluja! Halleluja!
Ja istub Jummal parramal kael. Halleluja! Halleluja!

Nelli pühhil

Säkkita meile sinno pühha Waimo, Halleluja! Halleluja!

Kes meile süddamed walgustab. Halleluja! Halleluja!

Kolm-aino Jummal pühhal/

ja

Muil Pühhapäiwil.

Mäita meile, Jeesand, sinno armo, Halleluja! Halleluja!

Ja anna meile sinno rahho, Halleluja! Halleluja!

Paulud / ehk Palwed / mis Altari ees
laulakse.

1. Kristuse Tulemise Pühade Aial.

Armad Issand Jummal, ärrata meid ülles
patto unnest, et meie walmis olleme, kui sin-
no armas Poeg tulleb, tedda rõmoga wasto-
wõtma ja puhta süddamega sind tenima, sesam-
ma sinno armsa Poia Jესusse Kristusse meie
Issanda läbbi.

2. Joulo Pühhal.

Mie tänname sind keigewäggewam, armolin-
ne Jummal, et sinna omma armsa Poia
meie heaks olled lastnud innimesseks sündida, aita
meid nüüd heldeste, et sinno Poeg ka meie südda-
mes waimolikkul kombet woiks sündida, et meie
nenda ommast wannast pattusest sündimissest lah-
ti peäseme, sesamma sinno Poia Jესusse Kris-
tusse meie Issanda läbbi.

3. Neäri Päwal.

Mie tänname sind helde Jummal, armas tae-
wane Issa, et sinna omma armsa Poia käs-
so alla olled pannud, et temma meid kässo need-
missest ja Jummalala wihhast yiddi peästma;
meie pallume sind süddamest; anna meile nüüd
woimust keige pattude peäle, et meie neid wihka-
me, mahhajättame, ja pühha ja õige eäso sees
sinno ees ellame, sesamma sinno armsa Poia meie
kalli õnnisteggia läbbi.

4. Kolme Kuninga Päwal.

S keigewäggewam, helde ja armolinne Jum-
mal: kes sinna need targad hoüko maalt
ühhe

ühhe tähhe läbbi sinno Poia jure Betlemma ol-
 led juhhatanud; sind pallume süddamest: anna
 meile armo, et meie omma õnnisteggia omma
 süddamesse otsime ja leiame, ja temma jure el-
 lama usso ja pühha elloga jame Jes. Krist. n. t. s.
 5. Maria Puhhastamisese ehk Kuuinlapäwal.

S Heigewäggenam, iggawenne Jummal, kes
 sinna waggale Simeonile olled tõeks teinud,
 mis sa pühha Baimo läbbi temmale ollid tootand
 et temma ei piddand sūt ilmast enne lahkuma, kut
 temma omma õnnisteggiat Jesust piddi näggema;
 sind pallume meie süddamest: anna ka meile õige
 usso läbbi Jesust nähha, et meie tedda ka sin kurtja
 ma-ilma ette woime tunnistada ja kita, n. t. s.

6 Maria Kulutamisese Päwal.

Mie tänname sind, oh iggawenne Jummal,
 armas taewane Issa, et sinna rohkest ar-
 must meie waeste pattuste peäle olled hallasta-
 nud ja omma Poia meie heaks lastnud innimes-
 seks sündida; meie pallume sind heigest südda-
 mest: walgusta ja te targaks pühha Baimo
 läbbi meie süddamed ja meled, et meie sinno
 armo õiete õppime tundma, ja sinno Poia sün-
 dimisest, kannatamisest ja surmast lasso sa-
 me, n. t. s.

7. Paasto Aial.

Mie tänname sind, armolinne, iggawenne
 Jummal, et sinna omma aino Poia peäle
 ei olle armo häitnud, waid tedda keikide innimeste
 heaks olled surma sisse annud, et temma keik meie
 pattud piddi risti-pu peäle kandma ja ärrawois-
 ma; meie pallume sind süddamest: puhhasta
 meid

meid keikist pattudest, et meie siin armo aial sinno armo-rikis ellame, ja nenda ka wimati so au-rikisame, sesamma sinno Poia, n. t. s.

8. Kristusse üllestoasmise Pühhal.

Mie tänname sind, helde ja armolinne Jummal, et sinna omma Poia surma läbbi patto ja surma käest olled woinust ärrawotnud, ja tedda meie heaks kolmandamal päwal ülles-ärratanud, et meie temma läbbi pidime digeks ja waggaks sama; anna nüüd meile armo, et meie sedda keigest süddamest ussume, ja omma üllestousnud õnnisteggia auuks udes ellus ellame, n. t. s.

9. Kristusse Taewaminne misse Pühhal.

Mie tänname sind, armolinne Jummal, meie armas taewane Issa, et sinno targa nou läbbi sinno armas Poeg meie kassuks taewa lainud, ja meie eest ikka pallub; anna meile armo, et meie nüüd ka, nenda kui meie kohhus on, waimolikkul kotibel ühhe pühha ello ja himmoga temmaga taewa lähhäme, ja temma sanna kuleme n. t. s.

10. Nellipühhil.

Mie tänname sind, helde, iggawenne Jummal, et sinna omma pühha Waimo keikile usklikudele olled tootanud, et temma neid keige tõe sisse peab juhhatama; anna ka meile armo, et meie pattudega pühha Waimo ei kurwasta, waid et meie ommad süddamed temma honeks anname, ja ikka temma sanna kuleme, Jesusse Kristusse sinno armsa Poia meie Issanda pär-rast.

11. Kolm-aino Jummal Pühhal.

Mie tänname sind, oh keigewäggewam, igga-
wenne kolm-ainus Jummal, et sinna meid
olled lunnastanud, ja nou leidnud, kuis meie sin-
noga piddime ühte sama; meie pallume sind süd-
damest: sünnita meid ueks innimesseks pühha
Baimo läbbi, et meie ue süddamega ülle keige
asjade sind woime karta, armastada ja sinno
peäle lota, Jესusse Kristusse meie Jēsanda
pärrast.

12. Neil Pühhapäiwil pärrast Kolm-aino
Jummal pühha.

S helde Jummal! armas taewane Jēsa, sin-
na tunnistad ühhe kalli wandega, et sul ei
olle melehead pattuste innimeste hukatussest ja
surmast, waid tahhad, et nemmad peawad
pattust pöörma, ja sinno mele pärrast ellama;
sind pallume meie keigest süddamest, wotta armust
kautada keif meie patto süüd, ja pääw päwalt
meie süddamed puhastada Jესusse Kristusse
meie kalli õnnisteggia pärrast.

13. Ristia Joannesse Päwal.

S keigewäggewam, helde ja armolinne
Jummal, kes sinna pühha ristiat Joannest
olled lätkitanud, et temma pattustpöörmissse õppe-
tusse läbbi meie Jēsandale Jესussele piddi teed
walmistama, ja õnnistusse tundmist pattude
andeks- andmisses õppetama; sind pallume meie
süddamest: lasse sinno arms walgust ja wägge-
paista meile ja keifile, kes istwad pimmedusses
ja jurma warjus, ja sata meie jallad ehk süd-
dame himmud rahho tee peäle, Jესusse Kristusse.
n. i. s.

14. Ma-

14. Maria Katoma, minnemise Päwal.

SH armolinne, iggawenne ja helde taewane-
 Jssja, kes sinna pühha Waimo läbbi Elisa-
 betile olled teäda annud, et se õnnistud Abra-
 ami seme Jesus Kristus Mariast piddi ilmalee
 sündina; anna meile armo, ja te targaks meie
 süddamed sinno armo walgusse ja wäe läbbi,
 et meie ka sinno armsa Poia diete õppime tund-
 ma, keige patto wasto abbi ja armo temma.
 Käest otsima ja sama, ja nenda sinno au ja õn-
 nistusse riki pärrime sesamma sinno Poia Jesusse.
 n. t. f.

15. Mihkli Päwal.

SH keigewäggewam, armolinne Jummal, kes
 sinna õmmad pühhad Inglid sinno sure nira-
 me auuks ja kitusseks olled lonud, ja läkkitad
 neid ka nende tenistusseks, kes sedda iggawest õn-
 nistust peawad pärrima; anna meile armo et meie
 neid süddamelikko pattustpõõrmisse ja pühha el-
 loga woiksime rõmustada, et meie nenda woime
 sinno tahtmist tehha Ma peäl, kui Inglid tae-
 was; hoia ja kaitse meid armust pühha Inglise-
 ga meie ello otsani, et meie pärrast nendega sind ig-
 gawest woime kita ja tännada, Jesusse Kristusse
 n. t. f.

16. Jummal Räsust.

SH keigewäggewam, pühha ja õige Jum-
 mal, kes sinna keik pattud wägga mihkad,
 ja sepärrast omma Poia läkkitonud seie ilma sis-
 se, et temma kurrati tõõd ehk pattud piddi ärrari-
 kuma, ja et kässõ õigus meie sees piddi sündi-
 ma; meie pallume sind süddamest: aita nüüd meid
 waesi

waesi rammotumaid, et meie pühha Waimo läbbi sinno kääso järrele kui waggad lapsed ellame, ja pühha ja õige elloga sind tenime, Jeesusse n. t. s.

17. Pühhasi Kristi-Uosust.

Armas Jssand, keigewäggeram Jummal, kelle kääst keik head ja täielikkud annid tulleswad, sa tead, et ükski ei woi ennesele ommast wääst õiget usko anda, sepärrast pallume meie süddamest: anna omma pühha Waimo läbbi meile õiget usko, et meie omma Jssandat Jeesust õiete õppime tundma, temma sanna ikka kuulma, ja nenda kindla lotusse läbbi temmaga ühte meie ot-sani jama, Jeesusse n. t. s.

18. Palwest.

Shelde, armolinne ja tõssine Jummal, kes sinna meid olled käästnud palluda, ja tootanud keikide palwed kuulda, kes omma patto hädda tundwad, kahhetsewad ja sinno kääst abbi otsiwad: anna meile armo, et ka meie woime waimus ja tões sind palluda, ja nenda kurrati, patto ja ma-ilma nou-andmissse peäle woimust sada, Jeesusse Kristusse n. t. s.

19. Kristmissest.

Skeigewäggeram Jummal, armas taewane Jssa, kes sinna omma armisa Poia meile lunnastajaks olled annud, ja temma läbbi pühha ristmissse ja uestsündimissse olled seädnud, et meie piddime ommast pattust lahti ja sinno riki sama; anna meile nüüd armo, et meie omma pattust süddant iggapäwase kahhetsemissse ja pattust-põõrmissse läbbi ärra-upputame, ja keige patto ja kurja himmudega surretame, et se uus
inni-

innimenne ehk südda woiks ette tulla, ja sinno
meie Jummal ees õige ja pühha ello sees ella-
da, Jeesusse Kristusse n. t. f.

20. Pühhas Ohto = sõma-aiast.

Mie tänname sind, armas Jummal, helde
taewane Issa, et sinna omma armsa Poia
olled läkkitanud meile lunnastajaks, kes omma kal-
li kibbeda kannatamisese ja surma mällestusseks
se pühha õhto = sõma-aiast on seadnud; anna meile
armo, et meie diete õppime moistma, kui wägga
meie helde õnnisteggia meid on armastanud, ja
lunnastamisese läbbi meile saatnud, et meie tem-
ma läbbi keigest kurjast ja pattust peame lahti
sama: puhhasta ja parranda meie süddamed
pühha Waimo läbbi, et meie omma õnnisteg-
gia lunnastamisest iggawäät woime abbi ja
kasso sada, sesamma meie kalli lunnastaja pär-
rast.

21. Päraste Ohto sõma-aeaga.

Mie tänname sind, armolinne Jummal, et sa
meid omma Poia läbbi olled lunnastanud, ja
sesinnatse kalli armo mällestusseks meid temme
kalli ihho ja werrega sõotnud ja jootnud; meie
pallume sind süddamest, lasse se meile siggida,
et meie keik pattud, mispärast meie armas Jeesus
on surnud, süddamest wihkame, õiges ustus wäg-
ge wottame, kannatlikkud olleme, ja issekestis
tullise armastusse sees olleme, sinno armsa
Poia meie Issanda Jeesusse Kris-
tusse pärrast.

Laulatamisfe Sannad.

Selle Kolm-aino Jummal /
Jummal se Josa, ja se Poia, ja se
pühha Waimo nimmel, Amen.

Armad Söbrad.

Sesinnane paar rahwast.

Beigmeche nimmi on N. N.

Brudi nimmi on N. N.

tahtwad ennast abbiello sisse anda. Et nüüd
ühhelgi tännini ei olle olnud middagi räkimist
nende abbiello wasto, ei pea ka ühhelgi lubba
ollema pärrast jedea aega middagi nende
abbiello wasto räkida.

Sepärrast küsfin minna sinnult /

Beigmees

Bruut /

kas sinno süddame nou on / et sinna tahs
had

Omna Brudi N. N. ommaks naeseks
wötta

Omna Beigmeest N. N. ommaks mehheks
wötta /

ja temmaga ellada ja kannatada keik, mis Jum-
mal sinno peäle pannes, head ja kurja, rõmo ja
willetsus, rikkus ja waesus, egga tahha ennast
temmasti ärvalahhutada, enne kui Jummal isse
teid lahhub surma läbbi.

Ons sul nüüd se meel ja nou, siis ütke keikide
kuuldes selgeste:

Jah Jummal Nimmel.

Menda küssin minna ka sinnult

Pruut n. t. s.

Wahhetage nüüd abbiello sõrmüksed.

Wändke ka teine teisele kät.

Mis Jummal on ühte pannud, sedda ei p
ükski inimenne lahutama.

Sepärrast, et teie nüüd ennast abbiello sie
annate, ja sedda Jummal ja inimeste ette tu
nistate, ja teine teisele sõrmüksed ja kät ollete a
nud, laulatan minna teid ühte abbiello-rahwaks

Jummal se Issa, Jummal se Poia ja Jum
mala se pühha Waimo nimmel, Amen.

Kuulge nüüd Jummal sannast, mis abbiello ol
ja kuida Jummal sedda on seädnud.

Menda ütles Jummal Issand:

Se ep olle mitte hea, et inimeñe üksi on, in
tahhan temale abbi tehha, mis temä kōhane on

Süis laskis Jehowa Jummal raske unne
innimesse peäle tulla, ja ta uinus maggama, ja
Ta wōttis ühhe temma külje-luist, ja panni
kōhha lihhaga jälle kinni. Ja Jehowa Jumme
ehhitas se külje-lu, mis ta innimessest olli wōtnud
naeseks, ja satis tedda Adama jure. Süis ütles
Adam: se on nüüd lu minno luust, ja lihha min
no lihhast, tedda peab mehhe-naeseks hütama
sest et ta mehhest on woetud; sepärrast jätta
mees omma issa ja omma emma mahha, ja ho
ab omma naese pole, ja nemmad peawad üf
lihha ollema.

Et teie ennast nüüd ollete Jummal nimmel ab
biello sisse annud, süis kuulge esmalt Jummal
sanna sest abbiellust.

Nenda ütleb Pühha Paulus:

Naesed, kuulge omma meeste sanna, kui Jssanda sanna, sest mees on naese Pea, nenda kui Kristuske on koggodusse Pea, ja temma on omma ihho õnnisteggia. Agga nenda kui koggodus Kristusse melewalla al on, nenda ka naesed omma meeste melewalla al keige asjade sees.

Mehhed, armastage ommad naesed, nenda kui Kristuske on armastanud koggodust, ja on seennast selle eest ärraannud, et Ta sedda pididi puhhitsema, ja on sedda puhtaks pesnud wee-pesmisse läbbi sanna sees, et ta sedda koggodust enesele pididi seädma ausaks, ühheks koggodusseks, kel ep olleks ühtegi wigga egga kortso, ega muud seddasarnast, waid et ta pididi ollema ihha ja laitmatta; nenda peawad ka mehhed ommad naesed armastama, kui omma ennestehud. Kes omma naest armastab, se armastab seennast; sest ükski ep olle ial omma ennese lihha ihkanud, waid temma toidab ja hoiab sedda, nenda kui ka Jssand sedda koggodust.

Teiseks.

Kuulge ka sedda risti, mis Jummal abbiello peäle on pannud.

Nenda ütles Jummal naese wasto:

Ma tahhan sulle wägga paljo wallo sata, kui ka ääma peäl olled; walloga pead sa lapsi ilmale toina, ja sinno himmo peab so mehhe järrele ollema, ja sesamma peab sinno ülle wallitsema.

Ja Mehhe wasto ütles Jummal:

Et sa olled kuulnud omma naese sanna, ja sõn-
nud

nud sest puust, mis ma sind kasksin ja ütlesin: sinna ei pea sest söma: ärranetud on se Ma sinna parrast, waewaga pead sa sest söma keik ommello aia; ja kibbowitso ja ohhakaid peab ta sulle ka watama, ja sinna pead wälja rohhud söma: om palle higgsi sees pead sa leiba söma, senni kui jälle mullaks saad, sest sest sammast olled sa wotud. Sest sinna olled põrm, ja pead jälle põmüks sama.

Kolmandamaks.

(Kui teie omma abbiello Jummal tahtmise järrele hakkate ja aiate) siis peab se teie rõõm ollema, et teie teate ja usute, et teie abbiello Jummal meele parrast; sest nenda on kirjotud Jummal loi se innimesse omma não järrele Jummal não järrele loi Ta tedda; mehhet ja naeseks loi temma neid, ja Jummal õnnistas neid, ja Jummal ütles neile: tehke sugugu ja teid sago paljo, ja täitke se Ma täis, saatke sedda ennesta alla, ja wallitsege üle ka lade mis merres ja üle lindude mis teewa al, keik üle ellajatte, mis Ma peal liguwa. Ja Jummal watas keige se peäle, mis Ta oli teinud, ja wata, se olli wägga hea.

Separrast ütles ka kuningas Salomon: Keiuhhe hea naese saab, se saab hea asja, ja saa Jossandalt õnnistust.

Pallugem.

Oh armolinne Jossand Jummal! kes sa mee

a naest olled lonud, ja abbiello seadnud, ja peägi ihho souga õnnistanud, ja se läbbi sedda salaja asja ennetähhendanud, et sinno armas Poeg Jesus Kristus omma prudi, selle pühha ristipogodusse, peigmees pididi ollema: meie pallume sinno pohjatuma armo: ärra lasse sedda abbiello mitte hukka ja nurja miinna; waid pühhitse ja oia sedda meie seas, ja anna sellesinnatsese abbiello = rahwale armo ihho ja hinge polest, et nemad wottaqsid sind karta ja armastada, ja sinno rahho sees ühhomelelissed olla, Jesusse Kristusse meie Issanda läbbi, Amen.

Issa meie, kes sa olled taewas n. t. s.

Jehowa õnnistago teid ja hoidko teid.

Jehowa lasko omma palle paista teie peäle / ja olgo teile armolinne.

Jehowa tõstko omma palle teie peäle / ja andko teile rahho!

Se armolinne Jummal andko teile armo, et teie omma abbiello Jummalatahtmissesse järrele woiksite hakkada ja aiada, ja sedda õnne, mis Jummal wagga abbiello rahwale on tootanud, sada. Jummalatahtmissesse pühha Waim juhhatago teid õige tele, Amen.

Kristmisse Sannad.

Selle kolm. aino Jummalala/
Jummalala se Issa, Jummalala se Poia, ja Jum-
mala se pühha Waimo nimmel, Amen.

Mis peab lapse ninmi ollema?

Minne ärra sinna rojane waim, ja anna maad
pühhale Wainule! N. N. Wotta pühha ris-
täht omma otsa ja omma rinna ette

Uhheks meletulletamisseks,

Et sind ristitakse Kristusse peäle, kes sinn-
heaks on risti lödud, ja et sinna keigest pead o-
sa sama, mis Kristus omma kannatamisse ja
surma läbbi sinnule on saatnud; ja et sinna kan-
natlikko süddamega keik risti surmani pead kann-
ma, mis temma sinno peäle panneb.

Pallugem:

Oh keigewäggewam, iggawenne Jummal
meie Issanda Jesusse Kristusse Issa, minna hü-
an sind appi sesinnatse sinno sullase N. N. (üm-
mardaja N. N.) pärrast, kes sinno ristmiss-
ande pallub, ja sinno iggawest armo waimolikke
uesündimisse läbbi tahhab. Wotta tedda was-
to, Issand, nenda kui sinna olled ütelnud: pal-
luge, siis peab teile antama, otsige, siis peat-
teie leidma, kopputage, siis peab teile lahti
tehtama. Sepärrast anna nüüd sedda head sel-
lele, kes pallub, ja te uks lahti sellele, kes kop-
putab, et temma se taewase pessemisse iggawest
õnnistust woiks sada, ja sinno iggawest riki pär-
rida, mis sinna armust olled tootanud, Jesusse
Kristusse meie Issanda läbbi, Amen.

Pallugem weel:

Oh keigewäggenam, iggawenne Zummal, kees
 unna wee-upputusse läbbi omma kange kochto
 ärrast sedda uskmatta ilma olled ärraupputanud,
 a sedda usklikko Noa kahheksakesi omma sure
 armo pärrast hoidnud, ja sedda kangekaelast
 Barao keige temma wäega punnase merresse ärr-
 aupputanud, ja omma Israeli rahwast kuitwalt
 äbbi saatnud, ja olled sega omma ristmisse pes-
 semist, mis pärrast pididi tulles, ennetähhenda-
 nud, ja omma armsa Poia meie Jesanda Je-
 usse Kristusse ristmisse läbbi sedda Jordanit ja
 keif wet õnsaks ja rohkaks ärrapessemisseks ol-
 led pühhitse nud ja seädnud. Meie pallume sesin-
 natse sinno Poia pärrast sinno pohjatuma armo,
 kallasta sesinnatse omma sullase N. N. (üm-
 mardaja N. N.) peäle, ja õnnista tedda dige usso-
 ja waimus, et sesinnatse õnsa wee läbbi temma
 kees woiks ärraupputada ja kadduda keif, mis tem-
 nale Adamast on sündinud, ja mis temma ka isse
 se peäle on teinud, et temma uskmatumatte arrust
 woiks ärralahkuda, pühha risti-koggodusse lae-
 wa sees kuitwalt rahhul olla, ja iggal aial tulline
 waimus, rõmus lotusfes sinno pühha nimme õie-
 se tunda, karta ja armastada, et temma keige
 usklikkudega iggawest ello woib sada, kui sinna
 olled tootanud Jesusse Kristusse meie Jesanda
 pärrast.

Minna wainun sind ärra, sinna rojane waim,
 Zummala se Jesa, ja se Poia, ja se pühha Wai-
 no nimel, et sinna ärralahhad sestinnatsest Jesus-
 se Kristusse sullasest, (üm-
 mardajast) nimmega
 N. Amen. Kuul-

Kuulgem pühha Markusse pühha Ewan-
geliummi:

Ja nemmad töid lapsokessi Jesusse jure, et
temma neisse piddi puutma; agga Jüngrid sõit-
lesid neid, kes neid temma jure töid. Agga kui
Jesus sedda näggi, sai temma meel wägga hai-
gekš, ja ütles neile: laske need lapsokesed minno
jure tulla, ja ärge keelge neid mitte; sest nisug-
guste pärralt on Jummalala riik. Töest minna
ütlen teile: kes ial Jummalala riki wasto ei wotta
kui lapsokse, se ei sa mitte senna sisse. Ja tem-
ma wottis neid süllesse ja panni käed nende pea-
le, ja õnnistas neid.

Dallugem:

Jssa meie / kes sa olled taewas n. t. s.
Se Jssand hoidko sinno sisetullemist ja wäl-
jaminemist nüüd ja iggawest, Amen.

N. Kas sinna wannud ärra kurratit?

Jah minna wannun tedda ärra.

Ja keif temma tööd ja teggo?

Jah.

Ja keif temma asjad ja kumbed?

Jah.

N. Kas sinna ussud Jummalala se Jssa keige-
wäggewama taewa ja Ma Voia sisse?

Jah minna ussun.

N. Kas sinna ussud Jesusse Kristusse tem-
ma aino Voia meie Jssanda sisse, kes on sadud
pühhas Waimust, ilmaledodud neitsist Mariast,
kannatanud Pontsiusse Pilatusse al, risti peäle

podud, surnud ja mahhamaetud; alla lainud pör-
go hauda, kolmandamal päwal jälle üllestous-
nud surnust, ülleslainud taewa, istub Jummal
omma Feigewäggewama Issa parremal kael, seält
temma tulleb koghut moista ellawatte ja sur-
nutte peäle?

Jah minna ussun.

N. Kas sinna ussud pühha Waimo sisse,
üht pühha risti-koggodust, pühhade ossasamist,
pattude andeks-anemist, lihha üllestousmist,
ja iggawest ello?

Jah minna ussun.

N. Kas sinna tahhad ristitud sada?

Jah Jummal nimmel.

N. Minna ristin sind Jummal se Issa,
Jummal se Poia, ja Jummal pühha Wai-
mo nimmel.

Se Feigewäggewam Jummal, ja meie Issan-
da Jesusse Kristusse Issa, kes sind N. N. ueste
sunnitanud wee ja pühha Waimo läbbi, ja sin-
nule keik pattud andeks annud, se kinnitago sind
omma armoga iggawessseks elluks, Amen.

Jehowa õnnistago sind / ja hoidko
sind;

Jehowa lasko omma palle paista
sinno peäle / ja olgo sulle armo-
linne;

Jeho-

Jehowa tõstko omma palle sinno
peäle / ja andko sulle rahho / A-
men.

Se armolinne Jummal andko armo, et se
lapsokenne woiks ülleskaswada sure Jummalala
mele parrast ja auuks, omma wannematte rõ-
muks, ja omma ennese hinge õnnistusseks.

Ugga teie, kes teie lapsse aasemel kurrati tõdd
ja teggo, asjad ja kumbed ollete ärrawañnud,
tulletage omma mele, mis teie ommas ristmiseses
Jummalale ollete tootanud, ja mis meie Issand
Jesús Kristus ütleb: kui teie ei põra ümber,
ja ei sa kui need lapsokessed, siis ei sa teie mit-
te taewa-riki. Ugga se armolinne Jummal and-
ko armo teile ja selle lapsokessete Jesusse Kris-
tusse meie Issanda parrast, Amen.

Jummalala rahho olgo teiega / Amen.

Balwe Matmisse jures.

Mullast olled sinne lodud;

Mullast's pead sinna sama;

Mullast ärratab siid Jesus Kristus sinno

Omisteggia jälle wiimfel päwal ülles.

Dallugem:

DH! Keigewäggowam ja armolinne iggawenne
 Jumal, kes sinna pattude pärrast inimessse peä-
 le olled pannud, et temma peab surema, kes sin-
 na ka (et inimesssed ei piddand iggaweste surma
 sisse iäma) omma ainosündiand. Woega Jesusst
 Kristusst olled surma sisse annud, koun: lep olnud
 ühtegi patto, ja nenda omma. Woia surma läb-
 bi sedda õnne keifile usklikkudele ja waggadele ol-
 led saatnud, et surm ei woi neile kahjo tehha.
 Wõra nüüd omma. Issa palle omma waeste las-
 te pole, ja anna melle sinno rohke armo, et meie
 siin ühhes kous olleme sinno katusseks ja auuks,
 ja et meie sesinnatse matmisse jures omma mele
 tulletame, et ka meie (kui sinna tahhad ja meid
 kutsud,) peame surema ja mullast's sama, ja et
 meil sesinnatse willetsa ello sees kindlat asset ei
 olle. Anna, oh armolinne Jummal, omma
 armo, et meie sedda takka nouame, mis igga-
 wenne on, ja sesinnatse häddalisse ello sees nerda
 ellame sinno pühha tahtmisse järrele, et meie se-
 sinnatse meie wennaga (õega) wiimfel päwal
 ülestoufeme iggawessseks elluks, sinno armsa
 Woia Jesusse Kristusse meie Issanda
 pärrast, Amen.

fallene Anfang 1-18 Catech
vordere Aufschrift für die 31-34
im Galatbrief 31, 32
Nicht.

